Голос України

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради України ◆ № 70 (320) ◆ Четвер, 16 квітня 1992 року ◆ Ціна 1 крб.

ПРЕЗИДЕНТ України Леонід Кравчук прийняв 14 квітня групу спеціальних посланців Президента США Джорджа Буша, які представляють Білий дім, Держдепартамент і Міністерство оборони Сполучених Штатів Америки. Відбулася відверта розмова за закритими дверима. Як повідомили кореспондента Укрінформ з офіційних джерел, обговорювався комплекс українсько - американських проблем, а також питання підготовки майбутнього візиту Леоніда Кравчука до США.

УКРАЇНА має твердий намір додержуватись принципу здобуття статусу без'ядерної держави. Про це заявив українським і зарубіжним журналістам міністр закордонних справ України Анатолій Зленко на прес-конференції, яка відбулася 14 квітня. Торкнувшись найважливіших подій останніх днів, міністр звернув увагу журналістів на проведену в Москві нараду керівників зовнішньополітичних відомств Білорусі, Казахстану, Росії і України, де розглядалось питання про стратегічні ядерні наступальні засоби.

СЕСІЯ Кіровоградської обласної Ради народних депутатів увільнила М. О. Сухомлина від обов'язків голови Ради і облвиконкому у зв'язку з його призначенням Представником Президента України в області. Головою обласної Ради обрано В. А. Долиняка, який до цього працював заступником її голови.

ВИЙШЛИ В ПОЛЕ СІВАЧІ... або ж — СМАЧНОГО, ТРУДАРІ!

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ВІРЧІ ГРАМОТИ ВРУЧЕНО

Учора Надзвичайний і Повноважний Посол Французької Республіки в Україні Юг Перне вручив у Маріїнському палаці вірчі грамоти Президентові України Леоніду Кравчуку. Він став п'ятим послом іноземної держави в нашій країні. Під час вручення вірчих грамот Юг Перне запевнив, що докладе своїх знань і сил для зміцнення дружніх зв'язків між Францією та Україною.

Інтерв'ю з Послом Французької Республіки читайте на 5-й сторінці.

ПЕРЕБУВАННЯ УРЯДОВОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ

Розпочався візит до Австрії урядової делегації України на чолі з віце-прем'єр-міністром О. І. Слєпічевим. Делегація була прийнята федеральним канцлером Австрійської Республіки Францем Враницьким. У ході бесіди обговорено широке коло питань, спрямованих на розвиток взаємовигідного співробітництва між нашими країнами. Федеральний канцлер, зокрема, зазначив, що австрійський уряд готовий надати фінансові гарантії участі бізнесу своєї країни у спільних проектах, в інвестиціях, в поставках товарів, потрібних для стабілізації народного господарства України.

І ЗНОВУ ВИЯВЛЕНО ЗБРОЮ

Комісія Верховної Ради України з питань правопорядку і боротьби із злочинністю повідомляє, що за минулу добу в Придністров'ї істотних змін не сталося. Для подання допомоги в охороні громадського порядку в прикордонні райони Одеської області прибули зведені загони з УВС Вінницької, Хмельницької та Рівненської областей. Співробітники органів внутрішніх справ на станції Чернівці виявили громадянина Туреччини, який не мав відповідних документів для пересування по території України. На вокзалі станції Львів затримано жителя міста Таганрог Ростовської області, в якого вилучено пістолет «Браунінг», 178 патронів до різної зброї, вибуховий пакет та димову шашку. Рух поїздів, що йдуть на Молдову, відновлено. Кількість біженців на території України не змінилася і становить 5670 чоловік.

Цитата дня

Безвихідна ситуація, яка склалася довкола переведення ядерної зброї з України до Росії, вирішиться, коли буде створена система міжнародного нагляду за демонтажем і знищенням цієї зброї.

Міністр оборони України Костянтин МОРОЗОВ (з виступу перед журналістами у Вашингтоні).

У наступному випуску

СВІТ ВЕЛИКИЙ, ТА ЧОБОТИ ТИСНУТЬ...

Сумна історія життя сина розкуркуленого.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР України В. П. Фокін учора відбув з робочим візитом до Італії. Під час візиту передбачено зустрічі і переговори з Президентом Італійської Республіки Ф. Коссігою, Головою Ради міністрів Дж. Андреотті, представниками ділових кіл. Мета візиту — розширення двосторонніх відносин між Україною та Італією. Очікується, що у Ватикані В. П. Фокіна прийме папа Іоанн Павло II.

Експрес-новини

Прем'єр-міністр Японії Міядзава заявив про свої наміри звернутися в ході економічної зустрічі у верхах «сімки» до керівництва розвинутих держав з проханням розглянути питання про територіальну суперечку з Росією. Зустріч відбудеться в липні у Мюнхені. Міядзава звернувся до Президента Франції Міттерана і Канцлера ФРН Коля з проханням підтримати позиції Японії.

* * *

Міністр закордонних справ Боснії і Герцеговіни Сілайджич звернувся до США по допомогу. За його словами сербські екстремісти вчинили в країні різанину. Держсекретар США Бейкер охарактеризував ситуацію, що склалася, як украй трагічну, і заявив, що Сполучені Штати оголосили Сербії другий за останні п'ять днів протест із засудженням насильства.

* * *

Учора вступили в дію санкції Ради Безпеки ООН проти Лівії, яка відмовляється видати осіб, що звинувачуються в організації вибухів американського і французького літаків. Санкції включають ембарго на авіаційне сполучення з Лівією і продаж їй зброї, а також відкликання з країни більшості зарубіжних дипломатів. Це рішення спричинило в країні масові антизахідні демонстрації.

* * *

До Іраку прибула група інспекторів ООН з метою перевірки твердження цієї країни про те, що після війни у Перській затоці вона знищила понад 20 тисяч одиниць зброї, спроможної нести ядерні боєголовки. Група спеціалістів вивчатиме те, що згідно з заявою Іраку, є уламками знищених авіабомб, ракет «Скад» і реактивних снарядів

* * *

Завершився візит Президента Франції Міттерана до Туреччини. На прес-конференції він повідомив, що відбувся обмін думками з питань, які представляють взаємний інтерес, зокрема, щодо республік колишнього СНД і карабаського конфлікту. Міттеран зазначив, що довгостройове рішення з цього питання може бути досягнуто в рамках Наради з безпеки і співробітництва в Європі. На думку турецького Президента Озала, карабаський конфлікт стосується не тільки Азербайджану і Вірменії і може спричинити регіональні проблеми в СНД.

ТРЕНЕРІВ І КАНДИДАТІВ НАЗВАНО

Тренерська рада Федерації футболу України призначила В. Прокопенка, А. Пузача та В. Яремченка наставниками національної збірної, яка 29 квітня в Ужгороді прийматиме збірну Угорщини.

До цього поєдинку готуватимуться воротарі: Сивуха («Металург»), Помазун («Металіст»), Гришко («Чорноморець»); захисники — Никифоров, Третяк (обидва — «Чорноморець»), Лужний, Шматоваленко (обидва — «Динамо»), Драгунов («Шахтар»), Черкун («Торпедо»), Беженар («Дніпро»), Ватаманюк («Прикарпаття»), Дудник («Металург)»; гравці середньої лінії та атаки — Сидоренко («Скала», Стрий), Похлєбаєв, Багмут, Полунін, Москвін, Коновалов (усі — «Дніпро»), Мущинка («Карпати»), Довгалець («Темп»), Сак, Шелепницький, Цимбалар, Гецко, Гусєв (усі — «Чорноморець»), Мозолюк («Волинь»), Щербаков, Ребров, Погодін (усі — «Шахтар»), Анненков, Шаран, Ковалець (усі — «Динамо»), Головань («Металург»).

Команда вперше збереться 27 квітня в Ужгороді. Не виключено, що буде перенесено два тури чемпіонату у вищій лізі.

«ДАЛИ ВОЛЮ. ЗАЛИШИЛОСЯ — ЗЕМЛЮ»

Зміни виробничих відносин і хід земельної реформи були в центрі уваги учасників зустрічей — представників трудових колективів Чернігівщини з Головою Верховної Ради України І. Плющем і віце-прем'єр-міністром В. Ситником, які перебували тут 14 квітня.

Глава парламенту відвідав колгосп імені Леніна Козелецького району, де ознайомився з досвідом роботи господарства на пайовій основі.

У Ніжинському районі І. Плющ і В. Ситник побували в асоціації кооперативів, створеній на базі колишнього колгоспу «Прапор комунізму».

— А як розвивається у вас фермерство? — поцікавився Голова Верховної Ради.

На жаль, похвалитись ніжинцям нічим. Є фермери, але без... землі. Через що, наприклад, давно вже триває конфлікт між районним керівництвом і фермером І. Шейком. І. Плющ побував у нього вдома, мав розмову. Місцевим органам влади доручено розібратися в спірному питанні.

І. Плющ і В. Ситник також зустрілися з колективом Ніжинського хлібзаводу.

По завершенні поїздки Голова Верховної Ради сказав:

— Я переконався, що люди вірять нашій державі і зацікавлені в тих реформах, які вона проводить. Але за браком інформації дехто вважає, що ми хочемо розігнати колгоспи. Ніхто цього робити не буде. Усі форми власності рівні перед законом. Питання ставиться так: колгоспи стають колективними господарствами і самі вирішують усі проблеми внутрішнього життя.

* * *

Вчора Голова парламенту України І. Плющ разом з віце-прем'єром Віктором Ситником і невеликим почтом прибули на Дніпропетровщину.

Ця, як і недавня поїздка І. Плюща до Чернігівщини, свідчить про його непідробний інтерес до ходу аграрної реформи. Голова парламенту засвідчив своє бажання йти шляхом радикалізації реформ на селі, відродження приватного інтересу.

Невипадковою була його зустріч з працівниками Криворізького міського молокозаводу № 1. Та це переробне підприємство поки що на оренді. Як розповіла його директор Валентина Костенко, на підприємстві здійснили глибинну переробку, зробили пиріжковий цех, чим уберегли людей від безробіття. Голова парламенту, не применшуючи зробленого колективом, все-таки наголосив: «Сьогодні він на оренді, добре було б, щоб через рік я побував уже на викупленому підприємстві». До цієї думки він ще не раз повертався під час зустрічі на промислових гігантах: Південному гірничозбагачувальному комбінаті «Криворіжсталь», дев'ятій домні. Опісля Іван Плющ відвідав фермерські господарства Михайла Саєнка, ознайомився з роботою МТС Новомосковського району.

Як на нас, ключовими в його баченні ситуації на селі є слова: «Дали волю. Залишилося дати землю». Багато важить і те, що навіть за важкого економічного стану України він бачить реальний шлях виходу. Зокрема, через проведення глибинних економічних реформ. Все це разом свідчить про те, що Іван Плющ (після короткої перерви) всерйоз і надовго перейматиметься аграрною реформою в Україні. Найточніше, як на нас, охарактеризувала його дніпропетровську поїздку одна з працівниць молокозаводу: «Розумний політик і красивий чоловік».

Актуально

Компроміс, як завжди, був поруч

Врешті-решт VI З'їзд народних депутатів Росії після заяви Кабінету міністрів про відставку й вибачення голови парламенту наважився на компроміс. З'їзд затвердив резолюцію, що скасовує прийняту раніше постанову про обмеження економічних реформ російського уряду. Мабуть, важливішого рішення, аніж це, форум за десять днів своєї роботи не приймав. Резолюція пройшла в першому читанні, і депутати можуть вносити свої поправки. Чи не найголовніше в ній те, що Президенту Єльцину надано додаткових повноважень до 1 грудня, як він того й домагався. З'їзд продовжує ревізувати стару Конституцію.

Ще один рішучий протест

Негайного звільнення військовослужбовців сил СНД, захоплених ЗМОПом Азербайджану на вірмено-азербайджанському кордоні, зажадала військова рада Закавказького військового округу. Гроєх чоловік було полонено два місяці тому, і нині вони утримуються як заложники. Попередні домовленості про їхнє звільнення не виконуються. Командування ЗакВО висловило рішучий протест керівництву Азербайджану та Нахічеванської автономної республіки, де, як передбачається, перебувають полонені.

І хочеться, і колеться

Республіка Татарстан, прагнучи до суверенітету, все ж таки не може домагатися негайної й цілковитої незалежності від Росії. Проте, з другого боку, не має наміру підписувати Федеративного договору в його нинішньому вигляді. Про це заявив татарстанський Президент Шаймієв у виступі на першому конгресі підприємців республіки. Він додав, що треба визначити нову формулу статусу Татарстану, не порушуючи при цьому цілісності Російської Федерації.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

ПОСТАНОВА ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про відзначення 75-річчя Української демократичної революції 1917—1918 років

Президія Верховної Ради України **постановляє:**

Погодитись з пропозиціями щодо відзначення 75-річчя Української демократичної революції 1917—1918 років, внесеними Комісією Верховної Ради України з питань культури та духовного відродження.

Подання Комісії з зазначеного питання надіслати Раді Міністрів Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським Радам народних депутатів, Держтелерадіокомпанії України, редакціям газет «Голос України», «Правда Украины», «Демократична Україна», «Сільські вісті».

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
6 квітня 1992 року

Президії Верховної Ради України

Про відзначення 75-річчя Української демократичної революції 1917—1918 років

До Комісії Верховної Ради України з питань культури та духовного відродження надходять пропозиції від громадських організацій про доцільність відзначення у квітні 1992 року 75-річчя Української демократичної революції 1917—1918 років, у результаті якої було закладено основи української державності.

Відзначення цієї дати, на їх думку, могло б сприяти консолідації народу України, стверджувало б на практиці принципи сучасної державної політики — виховувати історичною правдою.

Комісія з питань культури та духовного відродження підтримує цю пропозицію.

За умов схвалення її Президією Верховної Ради України вважали б за можливе рекомендувати:

засобам масової інформації широко висвітлити цю подію на об'єктивному науковому підгрунті;

Раді Міністрів Кримської республіки, виконкомам обласних, Київської та Севастопольської міських Рад народних депутатів провести наукові конференції, збори трудящих по відзначенню історичної ролі і значимості Української національно - демократичної революції 1917—1918 років;

встановити меморіальні дошки на спорудах, історично пов'язаних з цією подією. Зокрема, слід було б виготовити і встановити меморіальну дошку на будинку Київської філармонії, де 5—7 квітня (18-го) 1917 року відбувся І-й Всеукраїнський національний конгрес, високо оцінений його керівниками М. С. Грушевським і В. К. Винниченком.

Просимо розглянути.

Голова Комісії
Лесь ТАНЮК

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про утворення Надзвичайної комісії з проблем екологічного стану ріки Дніпро та якості питної води

З метою оперативного вирішення екологічних проблем Придніпров'я та забезпечення населення якісною питною водою **постановляю:**

1. Утворити при Президенті України Надзвичайну комісію з проблем екологічного стану ріки Дніпро та якості питної води.

2. Затвердити Положення про Надзвичайну комісію з проблем екологічного стану ріки Дніпро та якості питної води, а також персональний склад Надзвичайної комісії.

3. Кабінету Міністрів України вирішити питання організаційного і матеріально-технічного забезпечення діяльності Надзвичайної комісії з проблем екологічного стану ріки Дніпро та якості питної води.

4. Указ набуває чинності з дня його підписання.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
14 квітня 1992 року

Точка зору оглядача

Придністровський вузол

Роздуми після прес-конференції

У Києві перебуває делегація Спілки українців Придністров'я. У малому конференц-залі комбінату друку «Преса України» гості провели прес-конференцію.

Голова Спілки народний депутат Республіки Молдова Олександр Бут змалював безрадісне сьогодення Придністров'я: кров, біженці, трупи, сльози... На його думку, головними причинами трагедії є намагання Кишинева приєднати до Румунії споконвічні українські землі Придністров'я та нейтралітет, який дотримує в конфлікті Україна. Ми, мовляв, ваші брати, нас убивають румуни - молдавани, а ви спокійно це споглядаєте.

Придністровський вузол дедалі більше нагадує Карабах. Там, захищаючи братів по крові, піднялася на війну з Азербайджаном уся Вірменія, до того самого й тут закликають нині Україну лідери Придністров'я.

Але аналогія ця оманлива. Лише безумці можуть ратувати за участь України в конфлікті. Згадаймо, як усе починалося. Молдавську РСР Йосиф Джугашвілі (Сталін) утворив після приєднання частини румунської в той час території. І в цьому немає провини ні жителів анексованої Бессарабії, ні жителів українського Придністров'я. Тиран кроїв карту, як вважав за потрібне. І при цьому розділяв народи: азербайджанців, німців, корейців... На соціалістичних і капіталістичних, свідомих і несвідомих, загниваючих і процвітаючих. Те саме зробив «вождь народів» і з румунами Бессарабії та Буковини, загарбавши споконвічні румунські землі, попередньо домовившись про це з одним «вождем» — Адольфом Шикльгрубером (Гітлером).

Румунів, відірваних від Батьківщини - матері, почали заганяти залізною рукою в «країну щастя» — СРСР. Вимудрували їм нову назву молдован, ліквідували латинську графіку письма, почали широкомасштабну програму асиміляції.

Українці ж, які справді жили тут споконвіку, перетворилися на «русскоязычное население» без роду і племені.

Перебудова збудила Молдову. Народ підвівся з колін, зажадавши свободи. Румуни Молдови не бажали більше крокувати в «країну щастя». Поверталися мова, звична латинська графіка письма, національна гідність народу.

Кордони ж Республіки Молдова — це політична реалія сьогодення. Вони непорушні, як і кордони будь-якої іншої держави світу. Придністров'я — невід'ємна частина суверенної Молдови.

Природно, державною мовою Молдови стала румунська. Ось тут і почалися бродіння в Придністров'ї. Поперва його лідери, граючи на лінощах щодо вивчення румунської мови так званим російськомовним населенням та на небажанні шанувати закони і звичаї краю, в якому живеш, рішуче виступили проти «сепаратистів» з Кишинева, за єдиний, непорушний Радянський Союз; потому із захопленням зустріли 19 серпня 1991 року, підтримавши ДКНС (ГКЧП), а після краху СРСР стали на шляхах збройного опору законній владі, утворивши Придністровську Республіку.

Українці Придністров'я стали заложниками політичних авантюристів. Їм втовкмачували і нині втовкмачують в голови, що румуни планують здійснити в Придністров'ї геноцид українського населення. Обдурені, налякані люди взялися до зброї, не розуміючи, що не АКМи потрібні нині українцям Молдови, а культурна автономія — свої школи, газети, театри, вузи. Не воюють же проти англосаксів українці Канади, чи проти росіян — українці Кубані, які теж давно живуть там.

Якщо Україна має чимось сьогодні зарадити своїм землякам у Придністров'ї, то насамперед допомогти їм прозріти, навчити відрізняти правду від облудної брехні, бачити за маскою захисника українства імперську потвору, яка виживає лише в калюжах крові, розуміти, хто, якою ціною і куди веде молдовське українство.

Смирнову та його кліці втрачати нічого. Вони підуть до кінця. Але кінець їхній буде безславним, якщо українці Придністров'я зрозуміють, що кров і смерть на берегах Дністра вигідна тим, хто намагається реанімувати сконалу імперію.

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

СОЦІАЛЬНИЙ МИР—ЗАПОРУКА ЕКОНОМІЧНОГО ПРОГРЕСУ

Наростання інфляції є одним з дестабілізаційних чинників в економіці України. Внаслідок зростає і соціальна напруга в суспільстві. Становище ускладнюється тим, що лібералізація державної політики щодо заробітної плати і доходів відбувається за тих же примітивних інститутів й інструментів побічної економічної координації, які діяли в адміністративно - командній системі. Від прямого державного регулювання заробітної плати ми відмовились, а до побічного регулювання не прийшли. Це призводить до небажаних структурних зрушень між фондами споживання та нагромадження, а в деяких випадках — до групового егоїзму. Він проявляється у випереджаючому зростанні доходів тих працівників, які найближче стоять до «розподільчого корита». Такий розвиток подій може спричинити небезпечні наслідки для держави й суспільства.

Негативні явища в економіці та суспільному житті у багатьох випадках пояснюються відсутністю продуманої соціальної політики та механізмів її здійснення. А без активної соціальної політики ринкову економіку будувати неможливо.

Досвід багатьох країн з розвиненим ринком підказує нам декілька напрямів соціальної політики в сучасних умовах.

СОЦІАЛЬНЕ ПАРТНЕРСТВО

Проблеми суспільного розвитку вирішуються значно легше, якщо соціальні групи виступають як партнери. Партнерство в економіці слід розглядати як діалог між урядом, підприємцями і трудящими, спрямований на регулювання соціально-трудових відносин, включаючи розв'язання трудових і соціальних суперечок. Основоположним принципом такого партнерства є повна самостійність підприємців і трудящих, їхня незалежність від уряду в прийнятті рішень та пошуках взаємовигідних компромісів.

Розвиток принципу соціального партнерства дає змогу здійснити глибокі соціально-економічні перетворення, не допускаючи невирішених протиріч та конфронтацій, знімати навантаження на уряд у розв'язанні багатьох питань соціально-економічного життя через розробку відповідного механізму їх реалізації, залучати трудящих до управління підприємствами та нейтралізувати диктат адміністрації. Урядові в цій системі відводиться роль арбітра, що стоїть на сторожі чинного законодавства. Він втручається у процес лише в разі порушення тією чи іншою стороною «правил гри», а також, коли компроміс між підприємцями і трудящими завдає шкоди державним інтересам.

Співпраця соціальних партнерів проходить у формі консультацій, переговорів, які здебільшого закінчуються укладенням угоди чи договору. Для запровадження такого механізму в нас необхідно створити деякі організаційно-правові передумови. Найперше, слід сформувати третю силу соціального партнерства — федерацію підприємців України, куди б увійшли галузеві й регіональні асоціації і спілки підприємців усіх форм власності.

Перехід України до багатоукладної економіки потребує переосмислення взаємовідносин на підприємстві, законодавче закріплення прав найманих робітників на участь в управлінні підприємствами всіх форм власності, включаючи і приватні, а також права робітничого представництва — ради підприємства (чи іншого органу) на участь у прийнятті рішень з питань зайнятості, соціальної та кадрової політики.

Соціальне партнерство необхідно розвивати й на державному (національному) рівні. З цією метою доцільно зокрема Економічну раду при Кабінеті Міністрів перетворити на Економічну та соціальну раду з рівним числом делегованих до неї на демократичних засадах представників трудящих, підприємців від усіх форм власності, а також державних діячів. Цей орган міг би проводити тристоронні консультації на національному рівні з метою, по-перше, розробки та апробації найважливіших законопроектів та, по-друге, виявлення думок підприємців і трудящих з питань соціально-трудової політики з тим, щоб у рішеннях, які приймаються на державному рівні, максимально досягнути балансу інтересів соціальних партнерів.

Таким чином, тристоронні консультації на національному рівні могли б стати важливим і ефективним засобом виявлення позицій основних соціальних партнерів на стадії підготовки рішень у соціально-економічній сфері, які, врешті-решт, приймаються уповноваженими на те державними (законодавчими чи виконавчими) органами. Такі консультації не заміняють останніх, а доповнюють їх. Це важлива передумова ефективності відповідних державних рішень. Цей захід допоміг би уникнути багатьох помилок у проведенні економічної реформи.

Пропонований консультативний орган можна також використати як переговорну структуру, в рамках якої в разі необхідності укладалися б тристоронні національні угоди.

РЕГУЛЮВАННЯ ДОХОДІВ

Відсутність механізму регулювання заробітної плати і фондів споживання підприємств на якомусь етапі влаштовувала як самі підприємства, так і державу, поки не були з'ясовані руйнівні наслідки гіперінфляції для бюджетно-фінансової системи й народного господарства України. Виникло питання: як поставити доходи працівників підприємств у залежність від нарощування виробництва продукції?

Для розв'язання цієї проблеми є два підходи: адміністративний і ринковий.

Перший грунтується на адміністративному державному регулюванні фонду оплати праці чи середньої заробітної плати щодо нарощування обсягів виробництва продукції чи росту продуктивності праці через доведення до підприємств відповідних показників та організацію контролю за дотриманням встановлених співвідношень. Але ж таке регулювання в нас уже було в командній системі. Його негативні наслідки відомі. Ринковий підхід грунтується на тарифних угодах і колективних договорах, які укладаються між соціальними партнерами. Вони регулюють оплату праці та інші питання соціально-трудової сфери.

Умови оплати праці партнери визначають між собою самостійно, без будь-якої участі держави. Якщо держава бере на себе встановлення умов оплати праці, вона завжди буде винна: трудящі вважають, що їм встановлена мала платня, а підприємці, навпаки, вважають, що трудящим платять занадто багато. Але держава надає тарифну автономію соціальним партнерам за однієї істотної умови — якщо партнери діятимуть на благо і користь усього суспільства. За цим здійснюється контроль. Зокрема, якщо тарифна угода зачіпає інтереси суспільства, проявляється однобокість під час обговорення тарифних угод або виявляється зговір партнерів, то держава в особі суду з трудових справ втручається в процес переговорів. Це єдиний випадок, коли держава може впливати на автономію соціальних партнерів.

В Україні з 1992 року почали укладати галузеві тарифні угоди. Але з самого початку знецінюється сама їх ідея, бо укладаються вони між представниками галузевого міністерства (або структури, яка фактично його заміняє) та профспілками, тобто не між реальними, а між формальними партнерами.

Через систему тарифних угод та колективних договорів у багатьох країнах регулюються взаємовідносини в питанні індексації заробітної плати, а не через спеціальне законодавство про індексацію доходів. Справа в тому, що індексація потребує дуже обережного підходу, оскільки вона може викликати додаткову грошову емісію і накачування у сфері обігу не забезпечених товарною масою грошей. А це означає розкручування інфляційної пружини та зниження життєвого рівня народу. Досвід багатьох країн засвідчує, що в разі загрози інфляції в економіці необхідно відмінити загальну індексацію доходів. Повній індексації мають підлягати лише мінімальна заробітна плата, соціальна допомога та пенсії.

СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ

Важливою складовою частиною соціальної політики в ринковій економіці є соціальне страхування. Образно кажучи, це велетенський кит, на якому тримається весь соціальний захист населення. Воно охоплює пенсійне забезпечення, медичне обслуговування, соціальний захист малозабезпечених верств населення, страхування на випадок безробіття, від нещасних випадків на виробництві тощо.

Зазначимо, що ці атрибути соціального захисту в тому чи іншому вигляді у нас є. Але вони не відповідають сучасним вимогам. Зокрема, Закон про пенсійне забезпечення, хоч і був прийнятий недавно, але він зорієнтований в основному на зрівнялівку в розподілі. Якщо співвідношення в заробітній платі між категоріями низько- та високооплачуваних становить 1:20 і більше, то в пенсіонерів лише 1:3, а в деяких категорій (шахтарі, металурги) 1:4. Законом передбачено ряд необгрунтованих пільг — так звані списки № 1 та № 2 тощо. Але головна вада — він не стимулює людей до високопродуктивної праці. Можна все трудове життя сяк-так промарнувати, а перед пенсією два роки попрацювати і забезпечити собі достаток не гірший, ніж у решти працівників.

Участь трудящих у фінансуванні пенсійних видатків має бути розширена. На нашу думку, вже тепер слід готувати реформу пенсійного законодавства з тим, щоб розмір пенсій поставити у пряму залежність від суми внесків трудящих до пенсійної каси та від кількості років внесення цих коштів. Реформована система соціального страхування громадян України має бути обов'язковою для всіх працюючих і складатися з таких страхових фондів: пенсійного, страхування від хвороби, від нещасних випадків на виробництві, сприяння зайнятості.

ТРУДОВІ ТА СОЦІАЛЬНІ СУДИ

До органів державної влади та управління України надходять численні скарги на неправильну дію адміністрації з тих чи інших питань соціально-трудової сфери. Вони надсилаються на місця або поверхово розглядаються міністерствами, відомствами, місцевими органами. Заявники, як правило, залишаються незадоволеними.

Ефективність цієї справи можна значно поліпшити, якщо доручити розгляд суперечок спеціальним трудовим та соціальним судам. Вони діють поряд з цивільними, арбітражними, конституційними та іншими. Головне їх завдання — своєчасне виключення соціально-трудових конфліктів. Без цього соціальний мир неможливий.

Трудові та соціальні суди мають створюватись на трьох рівнях: районному (міському), обласному та державному. Розгляд судових справ за цією системою здійснюють три судді-партнери: державний професіонал, представник підприємців і представник трудящих. Всі три судді мають однакові повноваження. Лише через судові інстанції держава може втручатися у справи соціальних партнерів.

У цій статті ми зачепили найважливіші, на нашу думку, напрями та сфери соціальної політики. Потрібна детальна розробка стратегії соціальних заходів, реалізація яких має привести до глибоких змін у сфері соціальних і трудових відносин. Перехід до соціального миру та злагоди буде важким. Ми вміємо ненавидіти, а потрібно ще навчитись поважати один одного.

Борис НАДТОЧІЙ, кандидат економічних наук.

У ДУСІ ВЗАЄМОРОЗУМІННЯ І ЗГОДИ

15 квітня перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Васильович Дурдинець прийняв групу представників Президента США, у складі якої підсекретар міністра оборони США з політичних питань Пол Волфовіц, керівник відділу політичного планування Держдепартаменту Денніс Росс та директор відділу Росії і Євразії Ради національної безпеки Едвард Хевіт. Візит таких високопоставлених офіційних осіб до Києва пов'язаний з метою американської сторони обговорити актуальні політичні, економічні та військові питання, а також подати допомогу у підготовці візиту Президента України Леоніда Кравчука у Вашингтон, який призначено на 6 травня.

Перший заступник Голови Верховної Ради України ознайомив високих гостей з ситуацією по кожній з тих проблем, що становили особливий інтерес, грунтовно відповів на запитання. Гостей особливо цікавили стан і перспективи розвитку відносин України із своїми найближчими сусідами, з країнами Європейського дому, а також українсько-американського співробітництва, питання національної безпеки, проблеми Чорноморського флоту і події, що розгорнулись навколо нього.

Високопоставлені особи, які представляють Держдепартамент, Білий дім та міністерство оборони США, висловили готовність подати допомогу у розвитку і реалізації наших економічних реформ, окремих цільових програм.

Майже півторагодинна розмова пройшла зацікавлено, у дусі повного взаєморозуміння і згоди у тому, що такий відкритий обмін думками і здійснювані на їх основі робочі контакти будуть корисними не тільки обом нашим народам, а й усім іншим країнам, що прагнуть миру і прогресу.

У розмові взяли участь заступники голів комісій Верховної Ради України Б. Горинь та Ю. Костенко. З американської сторони під час бесіди були присутні Тимчасовий повірений США в Україні Джон Гундерсен та консул Джон Степанчук.

Прес-центр Секретаріату Верховної Ради України.

БІРЖА ПОМЕРЛА, ХАЙ ЖИВЕ ГРУПА

Таким виявився фінал благодійного вечора, влаштованого акціонерним товариством Українська біржа. Її голова В. Бабич оголосив, що рік роботи розкрив нові можливості у сфері бізнесу, значно збільшилися масштаби діяльності, чисельність членів товариства сягнула цифри 400. Все це спричинило необхідність перейти у нову якість, що й було офіційно затверджено 14 квітня 1992 року. Від цієї дати починає родовід Українська фінансова група.

Сам концерт до певної міри відображав стан справ фінансової групи: поєднання професіоналізму і аматорства, досвіду і енергії молодих. Будемо сподіватися, що артисти і бізнесмени з часом вийдуть на європейський рівень.

Власн. інф.

Коротко

ЯКБИ НЕ ПІСТОЛЕТ

Можна було б вважати, що без жертв виконав своє завдання на кордоні з Молдовою зведений загін миколаївської міліції. Однак, на жаль, один із міліціонерів при виконанні службових обов'язків необережно повівся з табельною зброєю і смертельно поранив... сам себе.

Анатолій БЕНЬ.
Миколаїв.

ДІТИ ПОДЕШЕВШАЛИ

Утримання дітей у дошкільних закладах обходиться сьогодні у півтори-дві тисячі карбованців на місяць. Приємним сюрпризом для батьків стало рішення створеної під егідою міськради асоціації керівників підприємств промисловості. Три карбованці п'ятдесят копійок на день — таким буде єдиний міський норматив витрат на дітей у відомчих дитсадках. Решту візьмуть на себе підприємства.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

САМОВАРИ-ЧАЙНИКИ

Не лише у спеціалізованих магазинах, а й у деяких гастрономах нині відведено куточки, де торгують емальованими чайниками, каструлями, кухлями, бідонками. Втім, «торгують» — неточно сказано: набір з п'яти-шести посудин, що рік тому коштував 30 карбованців, нині «просить» до 1200 купонів. Тож і залишається — милуватись. Товари справді гарні. Хоч і вітчизняні.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

БЕРЕЖЕНОГО БОГ БЕРЕЖЕ

На Волині створено обласний центр профілактики та боротьби зі СНІДом. Тут сучасна апаратура, висококваліфіковані лікарі, є також консультативний пункт «Довір'я» і кабінет анонімного обстеження.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Луцьк.

Знай наших!

ПРОРОКИ, ДЕ ВИ...

На Рівненщині темпи весняних польових робіт удвічі вищі, ніж торік. У той час, як деякі пророки передрікають економічну катастрофу, хлібороби, навіть не використовуючи сільськогосподарської авіації справляються з підживленням озимини та багаторічних трав, завершили сівбу ранніх ярових, садять картоплю, сіють цукрові буряки.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.
Рівненська область.

Знайомтесь: Представник Президента

Капітанська пов'язка Масельського

Призначення голови Харківського облвиконкому О. Масельського Представником Президента харків'яни сприйняли мовчки. Чи не до того їм було, чи просто — Олександр Степанович все-таки свій чоловік? Правда, у коридорах влади й досі не вщухають суперечки щодо вибору Президента.

...Родом він із села, з багатодітної трудової сім'ї. В систему пробивався довго: армія, був колгоспним бригадиром, агрономом, тер штани на аспірантській лаві, був директором радгоспу, секретарем РК КПУ, ще встиг потрудитися з такими видними людьми, як, приміром, пенсіонер В. Івашко. Масельському й самому на зорі перебудови стелили стежку до ЦК. Відбився. Ставили віцепрем'єром — розчарувався і повернувся до Харкова. З початком «розгулу демократії» на мітингах закликали гнати в шию партократичного голову. Здавалось, на кар'єрі Олександра Степановича можна було ставити хрест. Але він по мітингах не ходив, у баталії не встрявав, від журналістів відмахувався: ніколи, комусь треба й працювати...

Управлінську науку Масельський освоїв на колесах. Кажуть, що його знають у найвіддаленіших селах області, навіть у такій глухомані, де й місцеве начальство роками не буває. Високий, огрядний, весь із себе начальницький, він, однак, легко ладить і з селянами, і з директорами. Потрапити до нього на прийом — нема проблем. На дверях кабінету ніколи не було таблички з днями й годинами прийому. Обіцяє, що й надалі не мінятиме своїх звичок.

[illegible] «У місті з русскоязычным населением» старається розмовляти українською мовою. Палить. Спортом не займається. «Мені шкода на це часу. Краще якесь діло зробити...» Мисливство, рибальство, марки — теж не цікавлять. Стверджує, що лягає спати одразу після інформпрограми «Останкіно», а о четвертій ранку — вже на ногах. Квартира — чотирикімнатна, сім'я — дружина, дочка, зять. Дача? Будується...

Ще років зо два тому — які тільки партії й рухи (крім комуністів, звичайно) не таврували «політику Масельського». А тепер майже всі вони підтримують вибір Президента, бо сьогодні навіть найзапекліші вороги старої адмінсистеми починають розуміти, що наш паровоз заїхав надто далеко і за рік його не розігнати у зворотньому напрямі. Більшість депутатів Верховної Ради від Харківщини — теж «за Масельського».

Програми як такої у Масельського немає. За натурою він — добросовісний виконавець, що, мабуть, важливо для його нинішньої посади. Перше, на що збирається спрямувати свої зусилля, — сільське господарство. — Нинішні колгоспи й радгоспи нас ніколи не нагодують, це бездонна яма, яку ніколи не наповнити. Техніку варто давати лише в руки господаря. Тільки тоді на село повернеться споконвічний уклад життя. Поки село не стане багатим — бути нам жебраками на найкращих у світі чорноземах...

Вибиратися на світ Божий Олександр Степанович пропонує перевіреним методом — адміністративним управлінням. «Перш ніж ставити літак на автопілот, льотчик підіймає машину з землі». Можна сперечатися — але, знову ж таки, як він каже, «робити щось треба».

О. Масельський — прихильник економічних зв'язків з колишніми республіками Союзу, насамперед з Росією, економіка якої тісно переплетена з підприємствами Харківщини. Шкодує, що часом не знаходить взаєморозуміння: «Пропонуємо нафтовикам Тюмені силами харківських підприємств замінити на промислах застаріле обладнання. Мовчить Тюмень...»

Важко прогнозувати, як поведе себе надалі загартований гравець старої системи на новім полі з новими правилами гри. Але схоже, що і старий склад команди, і її молоде поповнення поки що довіряє Олександрові Масельському капітанську пов'язку.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Факт і коментар

«ДОБРИЙ КИЇВ»: ВІДВЕРТО ПРИВАТНЕ БЛАГОДІЙНИЦТВО

Усіляких фондів милосердя розвелося нині видимо-невидимо. Істотної ж допомоги тим, хто потерпає, щось не видно... Здається, справа тут у тому, що будь-який фонд спочатку збирає гроші (з тих, у кого їх нібито надлишки), а потім розподіляє. Ну і, як правило, утримує на ці гроші свій апарат... А якщо поставити справу на рейки справжнього бізнесу?

В Києві зареєстровано першу приватну фірму, яка за своєю статутну мету має благодійництво. І, що найважливіше, сама на це благодійництво заробляє. Тобто для того, щоб відправити дітей (сиріт, тих, хто постраждав від аварії на ЧАЕС тощо) на оздоровлення до зарубіжних країн екологічна милосердна громада «Добрий Київ» надає за порівняно невисоку плату пакети вступних документів (загальна інформація, анкети і т. ін.) тим, хто бажає одержати освіту в Північній Америці. Таким чином, вигода обопільна: юнаки й дівчата, якщо вони володіють англійською мовою, дістають можливість вступити до університетів США і Канади (інколи безплатно, навіть стипендію виплачуватимуть), а держава одержує згодом висококваліфікованих фахівців. Звичайно, роздобути оригінальні вимоги американців і канадців до абітурієнтів — це досить-таки складно і недешево, однак уже є такі, хто скористався з послуг ЕМГ «Добрий Київ».

— Проте чому ж усе-таки ваше підприємство називається «милосердним», — запитав я заступника директора «Доброго Києва» Андрія ГЕРАСИМЧУКА.

— На мою думку, досить уже того, що діти можуть безплатно поїхати за кордон на лікування. Але й інваліди, пенсіонери можуть у нас навіть знайти собі роботу. Насамперед ті, хто вміє вишивати, в'язати, вирізати з дерева тощо. Досить тільки зателефонувати нам по телефону 227-73-46 — і ви одержите замовлення, а в деяких випадках навіть сировину і матеріали для виготовлення виробів народної творчості. І жодних проблем з реалізацією!

Хочеться вірити, що за словами про милосердя в цьому разі не криється якогось іншого підтексту. В одержавлених фондів не вийшло — подивимося чи вийде у відверто приватної фірми...

Дмитро ДЕСЯТНИКОВ.

АГРОНОМИ З ДИТИНСТВА

Щось новеньке!

Ще один факультет — агрономічний відкриється нинішнього року в Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування, який досі випускав лише інженерів. Як сказав його ректор, академік Василь Кондратець, роблять це вони на замовлення обласного управління сільського господарства. Але стати студентом агрофаку непросто. Туди добиратимуть обдарованих дітей, які згодом пов'яжуть свою долю з селом, стануть фермерами чи спеціалістами з селянських спілках та кооперативах. Для такої «селекції» у місті Новомиргороді на базі міжшкільного навчально-виробничого комбінату інститут створює спеціалізовану школу-інтернат. Згодом цю справу планують поширити на інші райони області.

Микола ВОЛОК.
Кіровоград.

Реалії

РАДА ОБОРОН[...] КРИМУ: ГРАБУЮ[...]

Відбулося засідання Ради Оборони Криму. На ньому підкреслювалося, що останнім часом без узгодження з Верховною Радою Криму вивозилася за межі півострова зброя, продовольство, паливо та інші матеріально-технічні засоби, які вважаються стратегічними резервами.

Рада Оборони Криму звернулася до Президента, Головнокомандуючого Збройними Силами України Л. Кравчука з проханням дати вказівку Міністерству оборони України, а також відповідним службовим особам вжити у[...] необхідних з[...] забезпечення [...] військового [...] вих об'єкті[...] зазіхань ком[...] кових з'єдна[...] пропоновано [...] вих заходів [...] охорони. Ра[...] Республіки [...] новано не [...] зення за ме[...] дуктів харчу[...] го, інших м[...] входять [...] резерву.

Олек[...]
Крим.

Зверніть увагу

«ЕНЕЙ» НЕ ПАР[...] АЛЕ МОТОР[...]

Конструкторському бюро «Еней» твор[...]о [...]чого об'єднання «Аскольд» лише кіль[...]ся[...] короткий час його спеціалісти й науковці вже [...] вельми цікавих розробок, які зацікавили виро[...] державному рівні ще не завжди ефективн[...] розробки наших винахідників, то ми зустріл[...] директором фірми «Аскольд», директором [...] бюро «Еней» Т. Дундученком та начальнико[...] кого відділу фірми «Аскольд» М. Мальченком[...] повісти, як і чому виникло їхнє конструк[...] в ньому працює.

Т. Д. У кожного, хто прийшов до нашого бюро, вже були цікаві розробки та пропозиції, але всіх їх переслідувала проблема впровадження своїх винаходів у виробництво. Бо ж відомо, що довести винахід до виробництва багато важче, ніж придумати. Принаймні у нас. Словом, усі вони не зверталися по допомогу до державних підприємств та установ, але... На щось більше ніж зацікавленість підприємства були неспроможні, бо самі ледве зводять кінці з кінцями. Саме тоді на допомогу прийшов президент фірми «Аскольд» О. Попов. Не побоявшись ризику, він підтримав винахідників матеріально, надав приміщення, допоміг придбати технічні прилади. І, як наслідок, сьогодні в нашому конструкторському бюро працюють провідні науковці науково-дослідних інститутів і підприємств Києва.

КОР. Якими ж результатами можете похвалитися уже сьогодні!

Т. Д. У практичній роботі вже використовують унікальний, як нам здається, прилад — амплікатор. Висловлюючись науковою термінологією, він дає змогу наробляти ділянки ДНК. Крім того, його використовують для діагностики СНІДу. Думаємо, що знайде широкий попит у споживача й вискозиметр — прилад для виміру в'язкості рідини. Порівняно з традиційними методами він дає можливість зменшити [...] більш ніж у [...]чі, сьогодн[...] ристовують [...] держуніверс[...] звідти схва[...] розпочинаєм[...] ництво цих [...]

М. М. Хо[...] за одну ро[...]ний акуму[...] вальн-заря[...] «Исток». А[...] на акумулят[...] велики[...] що ко[...] і в селі, і [...] що він [...] закордонни[...] аналогів н[...]нього Союз[...] технічних [...] лише, що [...] мулятора, [...] з комплекс[...]шується у [...]виною раз[...]ме він від[...]

КОР. Ма[...] конструкто[...] інші цікаві [...]

Т. Д. Бе[...] розробити [...]рювання [...] в рідині т[...] як глюкоз[...] науковці [...] обгрунтува[...] визначення [...] ряд інш[...] звертайтес[...] замовленн[...]

Серг[...]

ПОГОДА

16—17 квітня на Україні передбачається тепла погода. У західних областях короткочасні дощі, грози. На решті території без опадів. Вітер західний та південно-західний, 7—12 метрів за секунду, на заході України місцями пориви 15—20 метрів за [...] 25—28 ме[...]ература [...] тепла, вно[...] нуля.

По Киє[...]ні вдень [...]дів. Вітер [...]но-західн[...] секунду. [...] градусів [...]

Президента

Масельського

Програми як такої у Масельського немає. За натурою він — добросовісний виконавець, що, мабуть, важливо для його нинішньої посади. Перше, на що збирається спрямувати свої зусилля,— сільське господарство.

— Нинішні колгоспи й радгоспи нас ніколи не нагодують, це бездонна яма, яку ніколи не наповнити. Техніку варто давати лише в руки господаря. Тільки тоді на село повернеться споконвічний уклад життя. Поки село не стане багатим — бути нам жебраками на найкращих у світі чорноземах...

Вибиратися на світ Божий Олександр Степанович пропонує перевіреним методом — адміністративним управлінням. «Перш ніж ставити літак на автопілот, льотчик підіймає машину з землі». Можна сперечатися — але, знову ж таки, як він каже, «робити щось треба».

О. Масельський — прихильник економічних зв'язків з колишніми республіками Союзу, насамперед з Росією, економіка якої тісно переплетена з підприємствами Харківщини. Шкодує, що часом не знаходить взаєморозуміння: «Пропонуємо нафтовикам Тюмені силами харківських підприємств замінити на промислах застаріле обладнання. Мовчить Тюмень...»

Важко прогнозувати, як поведе себе надалі загартований гравець старої системи на новім полі з новими правилами гри. Але схоже, що і старий склад команди, і її молоде поповнення поки що довіряє Олександрові Масельському капітанську пов'язку.

Микола КОСИЙ.

Харків.

з послуг ЕМГ «Добрий Київ».

— Проте чому ж усе-таки ваше підприємство називається «милосердним», — запитав я заступника директора «Доброго Києва» Андрія ГЕРАСИМЧУКА.

— На мою думку, досить уже того, що діти можуть безплатно поїхати за кордон на лікування. Але й інваліди, пенсіонери можуть у нас навіть знайти собі роботу. Насамперед ті, хто вміє вишивати, в'язати, вирізати з дерева тощо. Досить тільки зателефонувати нам по телефону 227-73-46 — і ви одержите замовлення, а в деяких випадках навіть сировину і матеріали для виготовлення виробів народної творчості. І жодних проблем з реалізацією!

Хочеться вірити, що за словами про милосердя в цьому разі не криється якогось іншого підтексту. В одержавлених фондів не вийшло — подивимося чи вийде у відверто приватної фірми...

Дмитро ДЕСЯТНИКОВ.

...ИТИНСТВА

ції» у місті Новомиргороді на базі міжшкільного навчально-виробничого комбінату інститут створює спеціалізовану школу-інтернат. Згодом цю справу планують поширити на інші райони області.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Реалії

РАДА ОБОРОНИ КРИМУ: ГРАБУЮТЬ!..

Відбулося засідання Ради Оборони Криму. На ньому підкреслювалося, що останнім часом без узгодження з Верховною Радою Криму вивозилася за межі півострова зброя, продовольство, паливо та інші матеріально-технічні засоби, які вважаються стратегічними резервами.

Рада Оборони Криму звернулася до Президента, Головнокомандуючого Збройними Силами України Л. Кравчука з проханням дати вказівку Міністерству оборони України, а також відповідним службовим особам вжити у зв'язку з цим необхідних заходів. З метою забезпечення збереження військового майна, військових об'єктів від будь-яких зазіхань командирам військових з'єднань та частин запропоновано вжити додаткових заходів для посилення охорони. Раді Міністрів Республіки Крим запропоновано не допускати вивезення за межі Криму продуктів харчування, пального, інших матеріалів, що входять до стратегічного резерву.

Олександр ПІЛАТ.

Крим.

Зверніть увагу

«ЕНЕЙ» НЕ ПАРУБОК. АЛЕ МОТОРНИЙ

Конструкторському бюро «Еней» творчо-го науково-виробничого об'єднання «Аскольд» лише кілька місяців. Проте за цей короткий час його спеціалісти й науковці вже здійснили кілька вельми цікавих розробок, які зацікавили виробників. А що на державному рівні ще не завжди ефективно використовують розробки наших винахідників, то ми зустрілися з технічним директором фірми «Аскольд», директором конструкторського бюро «Еней» Т. Дундученком та начальником конструкторського відділу фірми «Аскольд» М. Мальченком і попросили розповісти, як і чому виникло їхнє конструкторське бюро та хто в ньому працює.

Т. Д. У кожного, хто прийшов до нашого бюро, вже були цікаві розробки та пропозиції, але всіх їх переслідувала проблема впровадження своїх винаходів у виробництво. Бо ж відомо, що довести винахід до виробництва багато важче, ніж придумати. Принаймні у нас. Словом, усі вони не зверталися по допомогу до державних підприємств та установ, але... На щось більше ніж зацікавленість підприємства були неспроможні, бо самі ледве зводять кінці з кінцями. Саме тоді на допомогу прийшов президент фірми «Аскольд» О. Попов. Не побоявшись ризику, він підтримав винахідників матеріально, надав приміщення, допоміг придбати технічні прилади. І, як наслідок, сьогодні в нашому конструкторському бюро працюють провідні науковці науково-дослідних інститутів і підприємств Києва.

КОР. Якими ж результатами можете похвалитися уже сьогодні?

Т. Д. У практичній роботі вже використовують унікальний, як нам здається, прилад — амплікатор. Висловлюючись науковою термінологією, він дає змогу наробляти ділянки ДНК. Крім того, його використовують для діагностики СНІДу. Думаємо, що знайде широкий попит у споживача й вискозиметр — прилад для виміру в'язкості рідини. Порівняно з традиційними методами він дає можливість зменшити час вимірювання більш ніж у сто разів. До речі, сьогодні його вже використовують у Київському держуніверситеті, і ми маємо звідти схвальні відгуки. Тож розпочинаємо серійне виробництво цих приладів.

М. М. Хочу розповісти ще за одну розробку. Це модульний акумуляторний вимірювальнс-зарядний комплекс «Исток». А оскільки сьогодні на акумулятори надзвичайно великий попит, то сподіваємо, що комплексом зацікавляться і в селі, і в місті. Тим більше, що він відповідає кращим закордонним зразкам і не має аналогів на території колишнього Союзу. Не вдаючись до технічних подробиць, скажу лише, що строк служби акумулятора, коли він працює з комплексом «Исток», збільшується у два — два з половиною рази та що коштуватиме він відносно недорого.

КОР. Мабуть, є в портфелі конструкторського бюро й інші цікаві винаходи?

Т. Д. Безперечно. Плануємо розробити прилад для вимірювання концентрації цукру в рідині та таких складових, як глюкоза, фруктоза. Наші науковці теоретично вже обгрунтували пристрій для визначення вологості зерна, ряд інших винаходів. Тож звертайтеся до нас, і всі ваші замовлення будуть виконані.

Вів розмову Сергій ЛАВРЕНЮК.

ПОГОДА

16—17 квітня на Україні передбачається тепла погода. У західних областях короткочасні дощі, грози. На решті території без опадів. Вітер західний та південно-західний, 7—12 метрів за секунду, на заході України місцями пориви 15—20 метрів за секунду, в Карпатах 25—28 метрів за секунду. Температура вдень 18—20 градусів тепла, вночі 2—8 градусів вище нуля.

По Києву та області сьогодні вдень тепла погода без опадів. Вітер західний та південно-західний, 7—12 метрів за секунду. Температура 13—18 градусів тепла.

ЄДИНОГО СЛОВА ЗАРАДИ

Відклавши животрепетні справи вбік, російські депутати на VI З'їзді другий тиждень вирішили почати з Конституції. Виходячи, мабуть, з того, що не бачити оновленій республіці щастя, доки витає над нею затхлий душок комуністичної моралі.

Як і завжди в таких випадках, народні обранці довго кип'ятилися. Буцім і поправки до старої, що віджила своє, Конституції хороші, а не приймають — і край. Шліфують, шліфують стилістику...

Дісталися до статті, де ще 1978 року було записано, що, «виходячи з комуністичних ідеалів», громадяни Росії мали право «розвивати свій творчий хист...», і знов загаласували: як би її так краще відредагувати, щоб застоєм в ній і не пахло.

Замінили. Проголосували. Знову прийняли. І пішло-поїхало як по маслу. З такими темпами прийняття Конституції знов будемо «попереду планети всієї». Тим паче, що на старому перевіреному фундаменті — воно якось і надійніше.

А мені пригадуються слова російського депутата з Кабардино-Балкарії, які він сказав, здається, під час обговорення порядку денного:

— Для республіки не Конституція нині важлива, а економіка. Адже в нас усі, починаючи з бригадира й закінчуючи парламентом, порушують Основний Закон. Ну, поновимо його — і знов порушуватимемо. Візьмімося за справи.

...У Великому Кремлівському палаці йде верстка Конституції.

Володимир БАБЕНКО.

Москва.

Подробиці

А ДЕПУТАТОВІ — БАЙДУЖЕ

Нове обвинувачення висунено колишньому заступникові начальника ризького ЗМОПу Сергію Парфьонову. Згідно з 162-ю статтею Кримінального кодексу Латвії його звинувачено у перевищенні прав і службових повноважень.

Нагадаємо, що попереднє обвинувачення по тій самій статті було пред'явлено Парфьонову ще у жовтні минулого року. Теперішнє обвинувачення повніше й грунтується на додаткових доказах, одержаних у ході слідства. Ознайомившись з ним, С. Парфьонов і його адвокат підписати обвинувачення відмовилися.

Між тим такі ж марні зусилля прокуратури республіки допитати депутата Верховної Ради Латвії О. Констанда у зв'язку з розслідуванням справи про спробу серпневого перевороту. Незважаючи на кілька повісток, депутат не тільки не з'явився до прокуратури, але й не визнав за потрібне поінформувати керівника групи слідчих Звейнієкса про причину своєї неявки. Заступник Генерального прокурора Латвійської Республіки Язеп Андас пояснив, що у даному випадку неможливо застосувати проти депутата якунебудь санкцію без згоди Верховної Ради.

Олександр ЧЕРЕВЧЕНКО.

Рига.

Париж вивч...

Міжнародні контакти Української держави неухильно зростають. Звичайно, при цьому розширюється й корпус дипломатичних представників високого рангу в Києві. Сьогодні наш співрозмовник — Надзвичайний і Повноважний Посол Французької Республіки в Україні Юг ПЕРНЕ.

— Ви працюєте в Україні вже третій рік, є безпосереднім свідком і учасником розвитку прямих двосторонніх відносин між Україною і Францією. Якими ви вбачаєте перспективи цього процесу?

— Останнім часом відбулося багато змін. І вони не припиняються. Україна стала великою незалежною державою, яка здійснює власну політику і є важливим впливовим партнером. Це й викликало, зокрема, відкриття Посольства Франції у Києві. Загалом можна сказати, що наші відносини перебувають у стадії піднесення.

— Не секрет, що донедавна про Україну мало хто знав у світі...

— Але сьогодні вона викликає великий інтерес. Французькі політики дуже високого рівня уважно вивчають інформацію, яка надходить звідси. З другого боку, розширилася «команда», яка працює тут, у Посольстві. Ми маємо військового, торгового аташе, аташе з питань культури і науки, тобто можемо відправляти до Парижа більше важливої інформації. Крім того, я відчуваю себе не тільки Послом

Франції в Укр... ною мірою П... в Парижі. Зв... ваш повірен... який представ... їну на місці. ... рівництво пов... мога більше ... вас, щоб суди... сновки.

— Зростан... ності французь... — річ прекрас... державних від... ному з перши... політичних, ... торгово-економ... Тож як просу... ви в цій сфер...

— Донедав... номічні віднос... ною, іншими

Представля... корпус в Ук...

З ДО... «ГОЛО...

Народився в... ті Нанті (Фра... ці закінчив п... тут політичних... ституту прохо... ну військову ... стві Франції у... робота в мініс... вості і дослід... му секретаріа... стрів, міністер... справ. З 1984... радник Посол... Москві та Ваш... ві працює з 1... ку як Генерал... тім — Тимчас... справах. У б... указом Прези... на призначен... ції в Україні. Одружений,

Єреван

ГАРМАТ НЕ ТРЕБА, ПОТРІБНІ ДО...

Основною сільськогосподарською культурою, ... ся у Карабасі, завжди був виноград. Карабаськ... ся у всі часи. Виноградарство й нині вважається ... джерелом доходів для бюджету Нагірно-Караб... ки. Проте як усе сільське господарство, так і вин... гіону нині опинилося на краю загибелі. І винок... ки війна. З грудня минулого року до республі... отрутохімікати й добрива. Якщо протягом квіт... ся їхнє постачання, то врожай винограду цього ... скоротиться, вважає директор Карабаського фі... сільгосхімія» С. Атаян. Хімікатів, що є у запа... ше на п'ять відсотків сільгоспугідь.

Ара М...

Бішкек

ВЧИТИСЯ Й ЩЕ РАЗ ВЧИТИСЯ, АЛ...

Підписано угоду про співробітництво між М... зіти Киргизстану й Американською радою викл...

ЄДИНОГО СЛОВА ЗАРАДИ

Відклавши животрепетні справи вбік, російські депутати на VI З'їзді другий тиждень вирішили почати з Конституції. Виходячи, мабуть, з того, що не бачити оновленій республіці щастя, доки витає над нею затхлий душок комуністичної моралі.

Як і завжди в таких випадках, народні обранці довго кип'ятилися. Буцім і поправки до старої, що віджила своє, Конституції хороші, а не приймають — і край. Шліфують, шліфують стилістику...

Дісталися до статті, де ще 1978 року було записано, що, «виходячи з комуністичних ідеалів», громадяни Росії мали право «розвивати свій творчий хист...», і знов загаласували: як би її так краще відредагувати, щоб застоєм в ній і не пахло.

Замінили. Проголосували. Знову прийняли. І пішло-поїхало як по маслу. З такими темпами прийняття Конституції знов будемо «попереду планети всієї». Тим паче, що на старому перевіреному фундаменті — воно якось і надійніше.

А мені пригадуються слова російського депутата з Кабардино-Балкарії, які він сказав, здається, під час обговорення порядку денного:

— Для республіки не Конституція нині важлива, а економіка. Адже в нас усі, починаючи з бригадира й закінчуючи парламентом, порушують Основний Закон. Ну, поновимо його — і знов порушуватимемо. Візьмімося за справи.

...У Великому Кремлівському палаці йде верстка Конституції.

Володимир БАБЕНКО.
Москва.

Подробиці

А ДЕПУТАТОВІ — БАЙДУЖЕ

Нове обвинувачення висунено колишньому заступникові начальника ризького ЗМОПу Сергію Парфьонову. Згідно з 162-ю статтею Кримінального кодексу Латвії його звинувачено у перевищенні прав і службових повноважень.

Нагадаємо, що попереднє обвинувачення по тій самій статті було пред'явлено Парфьонову ще у жовтні минулого року. Теперішнє обвинувачення повніше й грунтується на додаткових доказах, одержаних у ході слідства. Ознайомившись з ним, С. Парфьонов і його адвокат підписати обвинувачення відмовилися.

Між тим такі ж марні зусилля прокуратури республіки допитати депутата Верховної Ради Латвії О. Констанда у зв'язку з розслідуванням справи про спробу серпневого перевороту. Незважаючи на кілька повісток, депутат не тільки не з'явився до прокуратури, але й не визнав за потрібне поінформувати керівника групи слідчих Звейніекса про причину своєї неявки. Заступник Генерального прокурора Латвійської Республіки Язеп Андас пояснив, що у даному випадку неможливо застосувати проти депутата якунебудь санкцію без згоди Верховної Ради.

Олександр ЧЕРЕВЧЕНКО.
Рига.

Париж вивчає і робить висновки

Представляємо дипломатичний корпус в Україні

Міжнародні контакти Української держави неухильно зростають. Звичайно, при цьому розширюється й корпус дипломатичних представників високого рангу в Києві. Сьогодні наш співрозмовник — Надзвичайний і Повноважний Посол Французької Республіки в Україні Юг ПЕРНЕ.

З ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Народився в 1950 році в місті Нанті (Франція). У 1974 році закінчив паризький Інститут політичних наук. Після інституту проходив альтернативну військову службу в Посольстві Франції у Москві. Потім — робота в міністерстві промисловості і досліджень, генеральному секретаріаті кабінету міністрів, міністерстві закордонних справ. З 1984 по 1990 рік — радник Посольства Франції у Москві та Вашингтоні. У Києві працює з 1990 року спочатку як Генеральний консул, потім — Тимчасовий повірений у справах. У березні 1992 року указом Президента Ф. Міттерана призначений Послом Франції в Україні.

Одружений, має двох дітей.

— Ви працюєте в Україні вже третій рік, є безпосереднім свідком і учасником розвитку прямих двосторонніх відносин між Україною і Францією. Якими ви вбачаєте перспективи цього процесу?

— Останнім часом відбулося багато змін. І вони не припиняються. Україна стала великою незалежною державою, яка здійснює власну політику і є важливим впливовим партнером. Це й викликало, зокрема, відкриття Посольства Франції у Києві. Загалом можна сказати, що наші відносини перебувають у стадії піднесення.

— Не секрет, що донедавна про Україну мало хто знав у світі...

— Але сьогодні вона викликає великий інтерес. Французькі політики дуже високого рівня уважно вивчають інформацію, яка надходить звідси. З другого боку, розширилася «команда», яка працює тут, у Посольстві. Ми маємо військового, торгового аташе, аташе з питань культури і науки, тобто можемо відправляти до Парижа більше важливої інформації. Крім того, я відчуваю себе не тільки Послом Франції в Україні, а й певною мірою Послом України в Парижі. Звичайно, там є ваш повірений у справах, який представляє свою країну на місці. Але наше керівництво повинно мати якомога більше інформації про вас, щоб судити і робити висновки.

— Зростання інформованості французів про Україну — річ прекрасна. Але в міждержавних відносинах на одному з перших місць, крім політичних, завжди стоять торгово-економічні зв'язки. Тож як просуваються справи в цій сфері?

— Донедавна наші економічні відносини з Україною, іншими новими незалежними державами були обмежені через невирішеність питання боргів Радянського Союзу. Але після того, як Прем'єр-міністр В. Фокін підписав меморандум про визнання цих боргів, франко-українські торговоекономічні відносини поступово переходять у нормальне річище. У Франції почалося обговорення можливостей надання Україні кредитів. Французькі банки хотіли б відкрити тут свої представництва, тим більше, що встановлення торгових відносин з Україною полегшується і стимулюється.

Також намічається співробітництво у військовій та юридичній сферах. Українських міністрів, які займаються цими питаннями, запрошено відвідати Францію.

— А в галузі культури?

— У червні в Україні відбудеться декада Франції, під час якої проходитимуть виставки, конференції тощо. Сподіваємося, що це стане значним поштовхом для подальшого розвитку культурних відносин.

Отже, поступово з'являється ціла мережа, «тканина» наших прямих зв'язків.

— У вас, як у Посла, звичайно, багато роботи. Але все-таки є, напевне, й вільний час. Чому ви його присвячуєте, яке ваше хобі?

— Хобі... Я колекціоную картини з країн Східної Європи. Шукаю цікаві полотна й тут. Трохи займаюсь спортом. У вихідні люблю виїжджати з сім'єю в ліс. Мені також подобається ходити в ресторани, кафе та й просто прогулятися без краватки і машини. Якщо спілкуюсь з людьми, то представляюся звичайним французом. А ще по вихідних люблю ходити на базар, робити покупки. Звичайно, це декого дивує, а мені подобається.

— Продукти не здаються вам дорогими?

— Усе потрібне я намагаюсь купувати в одному місці, навіть якщо це буде дорожче, але швидше. В нашій концепції час — це гроші.

— Вас впізнають на вулицях?

— Так. Часто за мене «говорять» номери моєї машини. Це іноді заважає.

— Дякую за бесіду.

Інтерв'ю провів **Олексій ЄВСІКОВ.**

Власкори повідомляють

Єреван

ГАРМАТ НЕ ТРЕБА, ПОТРІБНІ ДОБРИВА

Основною сільськогосподарською культурою, яка вирощується у Карабасі, завжди був виноград. Карабаське вино славилося у всі часи. Виноградарство й нині вважається найважливішим джерелом доходів для бюджету Нагірно-Карабаської Республіки. Проте як усе сільське господарство, так і виноградарство регіону нині опинилося на краю загибелі. І виною цього не тільки війна. З грудня минулого року до республіки не надходять отрутохімікати й добрива. Якщо протягом квітня не поновиться їхнє постачання, то врожай винограду цього року значно скоротиться, вважає директор Карабаського філіалу ВО «Армсільгосхімія» С. Атаян. Хімікатів, що є у запасі, вистачить лише на п'ять відсотків сільгоспугідь.

Ара **МЕЛІКСЕТЯН.**

Бішкек

ВЧИТИСЯ Й ЩЕ РАЗ ВЧИТИСЯ, АЛЕ... В США

Підписано угоду про співробітництво між Міністерством освіти Киргизстану й Американською радою викладачів російської мови й літератури. Відповідно до цього документа, у травні нинішнього року Киргизстан відвідає делегація різних освітніх закладів США з метою налагодження прямих контактів. Переговори, які проходили після підписання, дають надію на часткове розв'язання проблеми оплати навчання киргизстанців у США.

Євген **ДЕНИСЕНКО.**

Алма-Ата

ВИ ПРАЦЮЙТЕ, А МИ ДОПОМОЖЕМО

Днями Президент Республіки Казахстан Назарбаєв і супроводжуючий його голова міської адміністрації Нуркадилов відвідали алма-атинський завод «Електропобутприлад», об'єднання «Алма-Ата хліб» й універсам «Карасу». У ході зустрічей з жителями столиці Президент підкреслив, що нині кожна людина стає творцем власного добробуту. Завдання ж держави, вважає Назарбаєв, — створити всі умови людям для реалізації їхніх можливостей.

Тетяна **КОСТІНА.**

Фотофакт

ГОЛОВНЕ ДЛЯ НАС — УСМІШКИ

Ці мийниці поїздів з Мінського вокзалу не феміністки, і навряд чи їм відомий цей термін. Одначе як й історія руху радянських жінок на початку тридцятих, започаткованого героїчною трактористкою. Але від того часу дві жінки на знімку успадкували незмінні гулагівські фуфайки та ще звичку заміняти в роботі чоловіків. Пилюку з поїздів, що з'єднують столиці колись союзних республік, змивають їх руки. Можливо, блищать вагони і не надто яскраво, проте де знайти заміну цим «феміністкам мимоволі»! Робота у них мокра, а заробітна плата «суха». Зате усмішки їхні, як у стюардес на міжнародних лініях.

Знімок Сергія **ГРИЦА.**

ПРЕЗИДЕНТ фірми «Business law». Народився в 1950 році у Харківській області. Одружений, має сина.

Закінчив Кременчуцьке льотне училище цивільної авіації (пілот), факультет міжнародних відносин і міжнародного права Київського університету імені Т. Шевченка (юрист-міжнародник), кандидат юридичних наук, доцент Київського університету. Галузь наукових інтересів — міжнародне і національне повітряне право. Автор близько сорока наукових праць. Вільно володіє німецькою мовою.

Працював пілотом Харківського об'єднаного авіазагону, захоплювався питаннями правового регулювання повітряних сполучень. З 1980 року — викладач юридичного факультету Київського держуніверситету.

Хто є хто в українському бізнесі

РИЖИЙ ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ

Першим в Україні почав займатися питаннями правового регулювання боротьби з незаконними угонами та захопленнями повітряних лайнерів. Його наукові рекомендації широко використовуються в навчанні студентів юридичних факультетів вузів, застосовувалися співробітниками МЗС України і МЗС колишнього СРСР у розробці спільно з Міжнародною організацією цивільної авіації (ІКАО) національних та міжнародних програм забезпечення безпеки польотів.

Наукові дослідження В. Рижого тісно пов'язані з юридичною практикою. Тут він і натрапив на правовий вакуум у галузі ділового права. Народжувані комерційні структури потребували правового захисту. Але здійснити його було вкрай складно. Відсутність правового регулювання підприємницької діяльності поєднувалась зі свавіллям адміністративно-командної системи влади та управління.

Рижому, як і багатьом його колегам, у своїй роботі доводилось частіше звертатися до зарубіжного досвіду правового регулювання ринкових відносин та бізнесу в цілому, ніж до національного, саме через повну його відсутність. Розробку різних контрактів з купівлі-продажу, лізингу, оренди, консигнацій, а також агентських угод, договорів-доручень, засновницьких документів новостворюваних фірм, підприємств, кооперативів, громадських організацій, асоціацій, консорціумів, концернів, підприємств з іноземним капіталом доводилося здійснювати практично «з нуля». До цього в Україні не було ні якісних аналогів подібних правових документів, ні підприємницького права.

Так Володимир Іванович зібрав величезний масив комерційних документів та матеріалів юридичної практики в галузі підприємництва. Це й стало основою створення фірми «Business law», заснованої у 1991 році. Її добре знають у підприємницьких колах України, держав СНД, інших зарубіжних країнах як «Юридичне бюро Рижого».

Фірма «Business law» готова швидко та якісно виконати будь-яке замовлення українських та зарубіжних бізнесменів, подати юридичну допомогу, захистити права підприємця, представити його інтереси в арбітражі, суді, органах влади та управління. І все це завдяки як високому інтелектуальному потенціалу колег В. Рижого, так і сучасному рівню технічного оснащення.

Добре відома справа про захист прав трудового колективу «Будинку меблів». Стара система, порушуючи закони України та Укази Президента про комерціалізацію торгівлі, намагалася задушити паростки ринкових відносин у цій сфері. Використовуючи рішення Вищого арбітражного суду України, колишнє Міністерство торгівлі чинило сильний тиск на Печерський райвиконком, вимагаючи ліквідації орендного підприємства. А скринька, як кажуть, не була й замкнена. Споруду «Будинок меблів» хочуть всупереч думці трудового колективу передати українсько-баварському спільному підприємству. Фірма Рижого запобігла ліквідації орендного підприємства. Справа буде повторно слухатися в арбітражі. І подібних прикладів чимало.

На думку Рижого, вади нинішнього стану економіки України — у відсутності стабільного правового поля. Немає єдиного системного підходу до розробки законодавства України щодо підприємництва. Закони, що приймаються, нерідко суперечать чинним, якість їх підготовки викликає велике занепокоєння юристів, підприємців, спеціалістів різних галузей.

— Вважаю, — каже Володимир Іванович, — що головна наша біда — це те, що немає Закону про закони України. Необхідно законодавчо закріпити саму модель, структуру, основні юридичні атрибути, критерії будь-якого закону. Відсутність стабільного та якісного зводу законів значною мірою гальмує розвиток ринку та ринкових відносин в Україні. Це позначається і на інвестуванні як українського, так і західного капіталу в економіку республіки. Негативно позначається на правовому регулюванні і відсутність Конституційного суду України.

Фірма «Business law» широко співробітничає зі своїми колегами з колишніх республік СРСР, а також із зарубіжних країн. Її спеціалізацією стало юридичне обслуговування іноземного бізнесу, який намагається освоювати український ринок. Юридичне бюро Рижого також надає послуги в галузі підприємницької діяльності. Бізнесмени-початківці одержать необхідні консультації, без яких важко робити перші кроки. На замовлення тут розроблять необхідний пакет установчих та інших документів.

Юридичне бюро Рижого зареєстроване як учасник зовнішньоекономічних зв'язків, має ліцензію Міністерства юстиції України на здійснення юридичної практики.

Один із секретів успіхів «Business law» — молодість і динамізм її співробітників. Переважна більшість із них — кращі студенти старших курсів юридичного факультету.

Девіз фірми та її президента: «Pasta sun servanda» («Договорів повинні дотримуватися»).

— Кожний громадянин, — підкреслює В. Рижий, — повинен мати свого лікаря і свого юриста. Перше зрозуміліше. А друге тільки усвідомлюємо. Хворе суспільство може лікуватися тільки за допомогою Закону.

Якщо вас зацікавила доля і справи нашого героя, зв'яжіться з ним.

Контактний телефон: (044) 295-63-31.

Ведучий рубрики Юрій КОРНЄВ.

Посівна-92

І ЗАЦВІТЕ ЛЬОН...

У колгоспі «Правда» Ківерцівського району вміють вирощувати льон. Торік в господарстві одержали з гектара майже по 8 центнерів льоноволокна, від продажу якого в касу надійшло 600 тисяч карбованців чистого прибутку.

— У цьому році під льон-довгунець ми розширили посівну площу, — розповів голова правління колгоспу Анатолій Грицюк. — Заплановані 120 гектарів думаємо впорати за чотири дні. Можна було б і ще більше посіяти, та буде проблема із збиранням — бракує людей. А тут ще й гербіцидів немає. Шкідники нападуть — не дамо ради. Маючи льон, хотіли б і льонокотацтвом зайнятися...

По-сусідству — землі колгоспу «Радянська Україна». В цьому господарстві сім років підряд вирощує довгунець ланковий механізованої ланки Микола Гонтар. По десять центнерів збирає з гектара. Він ще з осені сам готує грунт, вносить добрива, готує зерно до нового врожаю й нині, після теплих дощів, вивів льоносівалку в поле. Заздалегідь подбав, щоб були запасні частини, пальне. Що ця культура дуже вигідна для господарства, говорять хоча б такі цифри: у 1991 році гектар льону-довгунця дав господарству 6 214 карбованців доходу, а гектар цукрових буряків — 930 карбованців.

Головний агроном районного управління сільського господарства Григорій Мацюк розповів, що в районі в цьому році буде посіяно 1721 гектар льону-довгунця. На 8 квітня чотири колгоспи вже закінчили сівбу льону, п'ять — посадили картоплю.

— До 26—27 квітня впораємося з усіма весняно-польовими роботами, — похвалився Григорій Олексійович. — Тільки не дає спокою проблема з нестачею гербіцидів. Самі ми її не розв'яжемо, потрібна негайна допомога нашого уряду. І буде тоді Україна з хлібом, матиме картоплю, багате льоноволокно. А це, як відомо, валюта.

Волинь цього року відвела під посів довгунця майже 22 тисячі гектарів. Вже посіяно близько трьох тисяч гектарів. Тож нехай цвіте льон.

Богдан БЕРЕКЕТА,
власний кореспондент «Голосу України».
Волинська область.

КРИЗА

Запоріжжя. Виробниче об'єднання «АвтоЗАЗ», як і багато інших в Україні, переживає не найкращі часи. Через відсутність усіх необхідних запчастин конвеєр працює з сильними перебоями. Сотні постачальників комплектуючих деталей або свої зобов'язання виконують погано, або взагалі махнули на них рукою.

Причина усе та ж, і — об'єктивна. Ідея єдиного економічного простору при політичній незалежності держав, на жаль, так і зосталася на папері. Відносини з суміжниками тепер спираються не на юридичні договори, а дедалі більше на особисті контакти чи бартер. Фундамент, як бачимо, вельми хиткий. От і «тиснуться» одне до одного неукомплектовані «Таврії» й «Запорожці» не тільки на заводських стоянках, а й за територією підприємства.

Маленький штришок до сказаного вище. Тюменський і Саратовський заводи не надсилають акумуляторів. І для того, щоб машина зійшла з конвеєра, робітникам доводиться знімати акумулятори з «Таврій» на заводській стоянці...

Тож нескоро дійдуть до споживачів новенькі «Таврії» і «Запорожці», навіть і оті, з ручним керуванням, що призначені для інвалідів.

НА ФОТО: більше 7 тисяч автомобілів стоять неукомплектовані за територією заводу.

Фото Бориса ДВІРНОГО.

Селянський щоденник

«ПОДУШНІ» НАДІЛИ,

або Про те, чому фермери пишуть прокуророві

Херсонським фермерам виділено фонди на 116 тракторів, 29 вантажних автомашин. Цей факт кілька разів згадували на недавніх зборах представників нового укладу господарювання — як свідчення певного прогресу в земельному питанні. Але радощів він не викликав. Біля трибуни встановили копіювальну машину, яка допомагала численним скривдженим землеробам готувати претензії і направляти їх до прокурорів.

Збори 400 фермерів, нинішніх і майбутніх, нагадували мітинг. Найбільше критичних стріл сипалося на адресу заступника голови облвиконкому В'ячеслава Бичкова, котрий патронує сільське господарство. Один з присутніх назвав його позицію роздвоєною, лицемірно. Бо на словах цей керівник начебто за розвиток фермерства. Встиг надавати обіцянок і в своєму службовому кабінеті, і по телефону, але ділом їх не підкріпив. І ось результат: багато тих, хто мріє стати господарем на землі, зустріче весну, як кажуть, з порожніми руками.

Прикро, що деякі місцеві органи влади тлумачать закони України на свій лад. Он у Великоолександрівському районі, де впродовж багатьох років незмінним керівником є Василь Семилетов (пересів у нинішнє крісло з посади першого секретаря райкому компартії), додумалися до того, щоб розділити землю на всіх жителів. Вийшло щось по три з гаком гектари на кожного. Щоб справжні фермери не одержали угіддя, примушують навіть дітей писати письмові підтвердження свого бажання мати наділи. У ряді приміських господарств, таких, як «Овочевий», «Комишанський», взагалі не мають наміру виділяти для фермерів якісь площі. Обласне керівництво теж дотримується аналогічної позиції. Мовляв, нехай Верховна Рада перегляне закон і зробить так, щоб угіддя радгоспів біля Херсона не чіпали. Місцеві комісії по земельній реформі «підіграють» консервативним силам, йдуть на повідку в директорів радгоспів. Отже, ті 8,2 відсотка площ, виділених для фермерських господарств (а це 155 тисяч гектарів), поки що існують здебільшого в уяві.

Згадали фермери й Кабінет Міністрів України, точніше його постанову щодо надання допомоги новим господарям через створення на місцях ремонтних пунктів й прокат тракторів, комбайнів тощо. Писалося про це ще торік. Але хто спитав про виконання постанови уряду?

На запитання фермери чекали відповіді від голови облвиконкому Михайла Кушнеренка. Він запевнив, що не стоятиме осторонь назрілих проблем, обіцяв підтримку. Схоже, зачарував Михайло Михайлович присутніх розповіддю про поїздку до США, в штат Айова, де знайомився з практикою роботи тамтешніх фермерів. Спостереження привіз досить цікаві, повчальні. Так що тримайся, корово зі штату Айова! Ми теж не ликом шиті. Правда, цікаво, як відреагує на злободенні звернення селян, що так і не дістали землі, новий прокурор області, якому селяни готують скарги на копіювальному автоматі?

Іван КАЛИНИЧЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».

Херсонська область.

ХТО ЗУПИНИТЬ ВТІКАЧІВ?

На це та інші запитання відповідає військовий прокурор Прикарпатського військового округу генерал-майор юстиції Василь МЕЛЬНИЧУК.

— Василю Григоровичу, пропоную почати розмову з тої «нп», яка зараз у всіх на устах. Як відомо, 13 лютого цього року тринадцять офіцерів авіаполку, дислокованого в Хмельницькій області, викрали шість бойових літаків. Що можете сказати про перебіг слідства і політичні наслідки цих дій?

— Це була заздалегідь спланована й добре продумана спроба розіграти «армійську карту», до якої причетні не тільки ці 13 офіцерів. Викрадачі мали надійну підтримку й гарантії зверху. Для перельоту був підготовлений «коридор», адже щоби потрапити у московське небо, необхідно за десять днів подати заявку й отримати дозвіл Центрального командного пункту по перельотах. Прокуратура порушила кримінальну справу, але слідчим не дозволяють зустрітися з льотчиками й відповідальними особами, що були причетні до безпрецедентного перельоту. Виконуючий обов'язки головнокомандуючого Військово-повітряними силами Росії генерал-полковник Малюков заявив, що ні льотчики, ні літаки, кожен з яких коштує близько 40 мільйонів карбованців, поверненню не підлягають, оскільки, на його думку, 24-а Повітряна армія не належить Україні, отож переліт є правомірним.

З березня на адресу Міністерства оборони України і командуючого 24-ї Повітряної армії від маршала Шапошникова надійшла телеграма такого змісту:

«У результаті проведеного розслідування встановлено, що переліт шести літаків СУ-24 і вивезення бойового прапора були здійснені як протест проти дій керівництва Міністерства оборони України щодо особового складу деяких частин Збройних Сил, дислокованих на її території, особовий склад яких не склав присяги на вірність Україні. У зв'язку з цим екіпажі літаків, що перелетіли на територію Росії, на місце колишньої служби повернені не будуть, бо вони не є громадянами України і притягнення їх до відповідальності мало б характер переслідування за політичні переконання».

Вище командування виявило зворушливу турботу про сім'ї втікачів. До Старокостянтинова прибуло шість «КамАЗів», які вивезли домашнє майно втікачів. Жодного разу за всі роки служби не стикався з такою увагою до підлеглих. Сам 23 рази переїжджав із місця на місце, і ніхто не поділяв мої клопоти.

— У нашій армії, схоже, триває відомчо-майнова холодна війна...

— Колишній центр не здає позицій, вдається до дешевих політичних спекуляцій, які можуть обійтися дуже дорого, якщо вони стосуються армії, зброї, військової техніки. Викрадення літаків із Старокостянтинівського авіаполку — то лише один з багатьох фактів закамуфльованого політичними мотивами чи потребами СНД пограбування власності нашої держави. 6 лютого цього року, за тиждень до згаданого викрадення літаків із Старокостянтинова, шість літаків, які виконували навчальні польоти, приземлилися не в Стрию, де начебто були погані метеоумови, а в Бобруйську. Цей переліт також був заздалегідь спланований. Про це свідчить наказ командира дивізії генерала Томова про передислокацію шести літаків на аеродром міста Бобруйська начебто для навчальних цілей. Літаки досі не повернуто. Нас дуже тривожать численні порушення Указу Президента України від 31 грудня 1991 року «Про порядок реалізації військами Збройних Сил на території України матеріальних засобів, техніки, озброєння і нерухомості», до яких вдаються командири військових частин, що підпорядковані колишнім центральним управлінням Міністерства оборони СРСР.

На підставі шифротелеграми від 10 січня 1992 року Командуючого об'єднанням (м. Смоленськ) генерал-лейтенанта авіації Константинова командирові частини (м. Стрий Львівської області) полковнику Фоміну було наказано створити умови для розкомплектування 24 одиниць застарілих літаків ТУ-16. Із підприємств оборонної промисловості, розташованих у містах Бобруйську й Енгельсі Саратовської області, прибули спеціальні бригади й зробили свою справу. Передбачалося, що коштовні й кольорові метали, агрегати, силові установки розкомплектованих літаків на загальну суму близько 80 мільйонів карбованців будуть вивезені з території України, та військова прокуратура ПрикВО попередила ці протизаконні дії. За цим фактом порушено кримінальну справу.

До речі, на криміногенну обстановку й морально-психологічний клімат у військових частинах впливає їх «підвішений» стан. Командири не знають, що буде завтра, чи залишаться їхні військові підрозділи у складі Збройних Сил України. У тому ж Стрию лише 20 офіцерів і 28 прапорщиків присягнули на вірність народові України, до того ж за межами військової частини — у військкоматі. Бо командир в/ч 36662 полковник Фомін заявив офіцерам, які звернулися до нього, що не дозволить здійснити ритуал на території частини, яка підпорядкована... Російській Федерації (!) Потому полковник Фомін зауважив перед усім строєм, що майор Корж, який організував присягу, вносить розбрат в особовий склад полку і заважає працювати. А генерал-майор Томов сказав, що майор Корж розголошує військову таємницю, і «рекомендував» не впускати його на об'єкт, де той служить, і взагалі на аеродром. У цій військовій частині навіть розпочали оформляти особові справи 48 офіцерів і прапорщиків як таких, що не відповідають посадам.

— Нинішня армія являє собою унікальний сплав агресивності — з одного боку, і незахищеності — з іншого. Як же запобігти злочинам і неправомірним діям командирів за умов, коли субординація цінується вище, аніж Закон? Наказ є наказ. В армії його не обговорюють, а виконують...

— Вчорашня союзна армія розвалюється, національні Збройні Сили тільки-но народжуються, ну, а люди залишаються ті ж самі. За кілька років неможливо підготувати військові кадри з новим мисленням. Отже, злочинність в армії зростає. Це передусім викрадення зброї і боєприпасів, зловживання владою, позастатутні, як ми кажемо, взаємини.

— Злочинність зростає і в цивільному середовищі.

— Військові мають доступ до зброї, знаходяться у дещо замкнутому середовищі, яким є військова частина, а тому мають більше можливостей утискувати права людини, аніж будь-який із цивільних керівників. Наприклад, у деяких військових частинах незаконно функціонують гауптвахти. Командир дивізії генерал-майор авіації В. Авдонін розпорядився створити у підвалі казарми так звану «кімнату тимчасово затриманих» — без освітлення, опалення, нар і табуреток. Деяких арештованих позбавляли гарячої їжі і навіть не виводили до туалету. Військовослужбовці зробили напис на стіні: «Ви гірші від псів, шакали». Прокуратура ставила питання про притягнення генерал-майора авіації Авдоніна до відповідальності, але тодішнє Міністерство оборони СРСР проігнорувало наші вимоги. Чимало посадових осіб армії позаочі або й відкрито говорять про те, що їм військова прокуратура не потрібна, бо вона заважає працювати.

Попри всі бар'єри, попри телефонне й епістолярне право, яке в армійській практиці досі процвітає, ми справді дуже «заважаємо» службовим зловживанням багатьох командирів і начальників. Лише протягом року до дисциплінарної і матеріальної відповідальності притягнено понад тисячу посадових осіб, розкрито 30 злочинів, пов'язаних із викраденням зброї. Поставлено на облік коштовних металів на суму понад 15 мільйонів карбованців, реабілітовано 562 чоловіки. Зважте, що карного розшуку й інших оперативних служб військові прокуратури не мають, а питаннями реабілітації займається тільки один офіцер. Інші звільнилися, бо не бачили перспективи.

Мені дуже дорого обійшлося свого часу притягнення до кримінальної відповідальності та арешт за крадіжки одного начальника політвідділу. Його захищав начальник колишнього Головного політичного управління генерал Лізічев. Він довго наполягав, аби я припинив справу. Врешті крадій потрапив під амністію, бо був нагороджений орденом. Його навіть з партії не виключили. А численні покровителі відігралися на мені: моє ім'я не раз викреслювали із списків тих, кого представляли на чергове звання. 23 переїзди з місця на місце — це також прихована форма покарання за непоступливість...

— Василю Григоровичу, ви стільки років служили за межами України, однак вільно розмовляєте українською мовою...

— Я народився на Рівненщині. У сім'ї завжди розмовляв українською мовою, а мої діти не мали можливості вивчати її у школах Забайкалля, Хабаровського краю, хоча там проживає багато українців. Усе життя мріяв повернутися в Україну і заради цього відмовлявся від багатьох престижних місць.

— Про нинішню армію ми знаємо багато печального: смерті, каліцтва, травми... Чи виховує вона справжніх мужчин?

— Виховує. Якщо самі мужчини цього хочуть. Якщо цього хочуть їхні батьки. Нині чимало юнаків втікають із армії не тільки через свавілля. Вони хочуть бути ближче до рідної домівки — навіть тоді, коли служать у сусідній області. Втікають від реальних труднощів: армія — не курорт. Не вміють давати здачі, хоча Закон дає їм на це право.

— А ви вмієте «давати здачі»?

— Умію. Інакше я не був би військовим прокурором.

Розмову вела Оксана ТЕЛЕНЧІ, власний кореспондент «Голосу України».
Львів.

КНОПКАРІ

ЖИВ СОБІ, поживав цех. Не простий, якщо чесно, а золотий. Для начальства. Майже з п'ятимільйонним виробничим сальдо. А був він таким могутнім, що водночас розташовувався на території аж двох областей: Донецької та Дніпропетровської.

Як і годиться в таких оригінальних структурних підрозділах, кнопки від керівництва ним знаходилися в Донецьку. Правда, те що, наприклад, захотів «лівий мізинець правої ноги» генерального директора Донецького науково-промислового об'єднання «Респіратор» Олександра Чумака, знаходило «підтримку» не в трудового колективу, а тільки в особі начальника цеху Бориса Байка.

Цех у Донецьку був під № 6, а в Дніпропетровську — експериментальним. І виготовляв унікальну газовимірювальну апаратуру для гірничорятувальної галузі. Трударі обурювалися: експериментальне виробництво повинно мати свій чітко сформульований статус. Обурювався і Амур-Нижньодніпровський райвиконком: шкідливі нечистоти цеху зливаються в Дніпро, а до бюджету району — ні один мідяк не запливає. Непокоїла трудовий колектив й інша «дрібнота»: десятки нових токарних, фрезерувальних, деревообробних, шліфувальних верстатів, кілька сучасних пресів, машина для лиття пластмас та інше устаткування роками «фурчало» напівсили, а то й мовчало.

— Не набридайте керівництву, йому видніш, — відмахувався незмінний начцеху від настирних роботяг, як від спасівських мух.

І тихе життя, вигріте теплим сонечком та ласкавими дніпровськими хвилями, дрімало на виробничій площі понад три тисячі квадратних метрів. Це означало, що рік у рік майже сотня висококваліфікованих цеховиків сиділа на шахтарській шиї. Бо ж грошики в мільйонах карбованців відстібували від їхньої праці. Річ у тім, що цехові газоаналізатори типу «Пошук-2», якими вимірюється концентрація газу в шахтах, «кусалися»... ціною. А те, що випуск їх ставити на виробничий конвеєр не було потреби, відомо навіть і телеграфному стовпу.

Але летіли депеші, телефонні розноси, словом, ставилось завдання. І їх «героїчно», як жартують тут «електропупом» виготовляли, перевозили до надійних комірок Донецького заводу гірничо-рятувальної апаратури, де ці прилади під аплодисменти святкових наказів про премії, успішно й іржавіли.

І всім було о'кей!

Коли ж північна мжичка лібералізації окропила ціну на дніпропетровський газоаналізатор і та зросла майже до 49 тисяч за штуку, донецькі шахтарі дружно сказали: нам таке шкуродерство не потрібне. І генеральний директор натис на кнопку: ліквідувати цех.

Якщо ви думаєте, що всемогутній Олександр Чумак радився з робітниками цеху, то візьмете гріх на душу. А навіщо йому знати, що напередодні цих структурних «гешефтів» високого начальства рада трудового колективу одностайно зажадала увільнити цехове керівництво, передати підприємство в оренду трудовому колективу. Орендарі пропонують зберегти виробничі потужності й спеціалізуватися на випуску газоаналітичної апаратури високої якості. Водночас хочуть виготовляти й іншу конче потрібну вугільній галузі техніку. Вже нині мале підприємство «Гірник» слізно просить продукувати дефіцитні переносні та стаціонарні анемометри для шахт. Є в портфелі й ще низка замовлень.

Тільки ж такий варіант явно не «прокручувався» О. Чумаком і його радниками:

— Ліквідувати негайно, телефони відключити в цеху, жодного документа нікому не показувати, на профком — нуль уваги, неугодних скоротити...

І пішла гнівна хвиля гендиректорської кнопкомпанії аж до дніпропетровських берегів. Приватизують за «законами» рабовласницької доби: з рабами зроблю, що захочу.

На захист справедливих вимог трудового колективу стала й постійна комісія з законності та охорони правопорядку Дніпропетровської обласної ради народних депутатів.

— Ми не допустимо, щоб непродуманими наказами з сусідньої області наші трудівники ставали безробітними, — сказав її голова Дмитро Осташ, зустрівшись у цеху.

А тим часом до Дніпропетровська внадилися сановиті візитери з Донецька. Кажуть, що йде відвертий торг за спиною робітників. Щоб завершити «справу» з великою дозою благородства. Тобто чесно вкрасти те, що належить трудовому колективові. Бо ж цех і справді може стати золотим. Тільки вже не для начальства.

Михайло СКОРИК.
Дніпропетровськ.

В усіх розвинутих демократичних країнах існує сфера державної діяльності, якій приділяється найбільше уваги. Це захист людини від різних факторів, що становлять загрозу її життю і здоров'ю. В Україні, як і в колишньому Союзі, ми все ще не можемо позбутися тоталітарного мислення, відводячи захисту населення другорядну роль, тоді як стан навколишнього середовища наблизився до критичної риски, за якою — необоротні процеси деградації суспільства.

ЩОБ НЕ ПОВТОРИВСЯ ЧОРНОБИЛЬ

Точка зору

НІ ВЕРХОВНА РАДА, ні Кабінет Міністрів України досі концептуально не визначили відповідних напрямів своєї діяльності. Зволікання зі створенням системи безпеки завдає державі шкоди, не зрівняної із втратами в локальних війнах. Народ України переступив трагічну межу — захворюваність дітей зрівнялася із захворюваністю дорослих, почався процес вимирання нації. Недалеко той час, коли у нас практично не залишиться здорових людей. Чи здатне таке суспільство подолати труднощі становлення ринкових відносин і створити економічно розвинуту державу?

Проблеми захисту населення варті серйозного й глибокого обговорення. Заходи, які вживають парламент і уряд у цій галузі, мають безсистемний та епізодичний характер. Не визначено єдиної концепції національної безпеки. Запропонований для обговорення у Верховній Раді проект Закону про цивільну оборону України не залишає жодних надій на створення принципово нової, ефективної системи захисту населення.

Концепцію проекту Закону про цивільну безпеку, схвалену свого часу штабами цивільної оборони Києва та України, не використали розробники Закону про ЦО. В Законі допущено методологічні прорахунки, які безпосередньо пов'язані з реалізацією головного права людини — на життя і безпечні умови існування. Розроблений проект Закону про ЦО потребує докорінної і негайної переробки.

Цивільну оборону, так само, як і будь-які інші структури громадської безпеки, необхідно розглядати, виходячи з Декларації про права і свободи громадян України, єдиної державної концепції національної безпеки, висновків експертів усіх напрямів потенційних небезпек, що завдають шкоди суспільству.

Такий підхід проігнорували розробники проекту Закону. Не було проведено навіть республіканської конференції з цивільної безпеки. Порядок розробки законів, прийнятий в усіх розвинутих демократіях світу, вперто ігнорується Кабінетом Міністрів України. Звідси тривалий і болісний процес законотворення та численні законодавчі огріхи.

Назва Закону має відповідати його суті. Якщо з усієї суми небезпек загроза нападу противника займає найменшу частину, а потреби суспільства більшою мірою орієнтовані на техногенні, екологічні й природні небезпеки, то назву необхідно змінити на Закон про цивільну безпеку і визначити в ньому відповідальність держави за забезпечення безпеки громадян. Тим паче, що цивільна оборона своїм невизначеним і безправним становищем у суспільстві вже давно себе дискредитувала. Необхідна переорієнтація із зовнішнього на внутрішнього «ворога». Радіаційна й хімічна «війна» доморощених «агресорів» з населенням України набула загрозливих масштабів.

Проект Закону ігнорує основний принцип міжнародної організації ЦО: єдність і взаємозв'язок трьох понять: запобігання, захист, порятунок. Згадується лише один — принцип захисту, тобто пасивного очікування події, але не активної протидії руйнівним процесам, відновлення здоров'я людей та середовища їхнього життя. Ігнорування цієї загальноприйнятої умови — основна причина Чорнобильської трагедії. Цивільна оборона України виявилась нездатною запобігти катастрофі і виконати функцію порятунку великої маси людей.

За своєю складністю, масштабністю й невідкладністю проблема захисту населення України значно перевершує подібні в країнах Заходу, і, використовуючи їхній досвід, не треба забувати, що рівень організації ЦО України, її результативність мають бути, без сумніву, вищими. Діяльність ЦО розвинутих країн доповнюється широкою мережею громадських і державних органів захисту (яких у нас немає), а значна кількість населення добровільно й безплатно бере участь у державних програмах безпеки. Наша суспільна свідомість до цього ще не готова. Закон про ЦО зобов'язаний врахувати ці особливості.

У проекті Закону цивільна оборона представлена замкненою структурою. Не визначено її взаємозв'язок з громадськими організаціями, добровільними формуваннями громадян і діючими органами громадського захисту (Мінчорнобилем, Мінекології, Держкомітетом з питань гідрометеорології, екологічною прокуратурою та ін.).

Проект Закону не усуває недоліків попередньої системи цивільної оборони: низький професійний рівень підготовки спеціалістів і населення, бідність і відсталість навчально-матеріальної бази, нестача спеціального оснащення та засобів захисту, байдужість до проблем ЦО керівників усіх рівнів, масова екологічна безграмотність, невміння й небажання виконувати вимоги ЦО населенням, відсутність інспекцій цивільної безпеки, отже, й можливості запобігання аваріям та катастрофам працівниками ЦО.

Проект Закону про ЦО не адаптує цивільну оборону до умов ринкових відносин, не стимулює вільних виробників для участі в програмах громадської безпеки.

Для зміцнення суверенітету України та забезпечення її безпеки необхідно виконати дві основні умови:

1. Створити інститут національної безпеки, здатний забезпечити захист держави в цілому і окремих напрямів її діяльності зокрема (економічна безпека, захист від збройного нападу інших держав, запобігання загрозі захвату влади неконституційним шляхом, захист державних таємниць).

2. Забезпечити умови для виробничої діяльності громадян України, а також їхні права і свободи. Забезпечення головного права — на життя і безпечні умови існування — покладається на єдину державну систему цивільної безпеки.

Відповідальність за виконання функцій національної і цивільної безпеки повною мірою несе держава. Ефективність цивільної безпеки досягається шляхом введення державних інспекцій цивільної оборони, пожежної безпеки, технологічних процесів виробництв. Оцінка заходів і програм цивільної безпеки визначається їх економічним ефектом.

Виходячи з вкрай несприятливої екологічної обстановки, на цивільну безпеку покладається головне завдання — захист населення від небезпечного впливу навколишнього середовища.

Основа цивільної безпеки — організаційна структура ЦО — дає змогу оперативно, предметно, широкомасштабно та ефективно впроваджувати в життя програми громадської безпеки із залученням до своєї діяльності всіх продуктивних сил суспільства. На всіх рівнях системи безпеки плануються, організуються і проводяться заходи не стільки по боротьбі з наслідками, скільки по упередженню причин виникнення несприятливих подій.

Діяльність цивільної безпеки планується, фінансується і провадиться не на основі директивних вказівок зверху, а з урахуванням конкретних потреб населення та даних всебічної експертизи умов проживання. Цивільна безпека затверджує принцип пріоритету інтересів особистості, активно взаємодіє з громадськими організаціями, добровільними об'єднаннями громадян.

До професійної підготовки працівників цивільної безпеки ставляться нові, високі вимоги. Необхідна їхня спеціалізація за галузевим принципом, введення їх до Переліку професій та спеціальностей. Працівникам ЦБ надаються особливі повноваження щодо дотримання вимог Закону, і вони несуть перед ним відповідальність за результати своєї діяльності.

Основні напрями діяльності цивільної безпеки — це активна участь в її заходах населення, організація масового всеобучу з використанням усіх засобів інформації та залученням до навчання спеціалістів, створення свого друкованого органу.

Упустимо сьогодні шанс реформувати систему цивільної оборони — завтра матимемо нові Чорнобилі. Бо правильно організована ЦО насамперед запобігає біді. Встигнути б.

Володимир ДЯЧЕНКО, підполковник запасу, начальник штабу цивільної оборони РБУ «Київліфт-3».

Футбол. Перша ліга

З НУЛЕМ ЛИШЕ «ЧОРНОМОРЕЦЬ»

Той, хто стежить за іграми команд першої ліги, знає, що лише дві команди не відчули радості перемоги — армійці Києва і «Чорноморець». Позавчора кияни під зливою зламали опір «Автомобіліста». Мар'янов (31) та Кашинський (72) нарешті порадували своїх уже нечисленних прихильників перемогою — 2:0.

Інша київська команда — «Динамо» — несподівано поступилася у Черкасах «Дніпру», який пас задніх. Кияни не зуміли відповісти на швидкий гол Матвєєва (6) і програли — 0:1. Ще один несподіваний результат зафіксовано у Житомирі, де «Полісся» поступилося «Вересу» — 0:1.

Дещо напруженіша боротьба за лідерство у другій підгрупі. Принциповою була зустріч в Очакові, де «Артанія» приймала «Кривбас». Лише наприкінці першого тайму господарям після удару Пономаренка (40) вдалося вийти вперед. У другому таймі вони контролювали гру, та за п'ять хвилин до фінального свистка пропустили атаку, і Мороз вирвав для «Кривбаса» нічию — 1:1.

Ось результати інших матчів. У першій підгрупі: «Поліграфтехніка» — «Десна» — 0:0, «Кристал» (Чортків) — «Сталь» — 2:1, «Приладист» — «Чайка» — 1:0. У другій підгрупі: «Закарпаття» — «Ворскла» — 1:0, «Рось» — «Шахтар» — 2:0, «Вагонобудівник» — «Хімік» — 2:1, «Чорноморець»-II — «Колос» — 0:2.

У першій підгрупі лідирує «Приладист» — 13 очок. По 10 очок у «Поділля», «Десни», «Вереса». У другій підгрупі — двовладдя: «Артанія» і «Кристал» (Херсон) мають по 11 очок, 10 — у «Закарпаття», по 9 — у «Хіміка», «Кривбаса», «Росі».

Матчі десятого туру пройдуть 20 квітня.

Сергій ЯРОСЛАВОВ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО

Редколегія:

Анатолій ГОРЛОВ перший заступник головного редактора
Олександр БІЛИК заступник головного редактора
Олександр ЄМЕЛЬЯНОВ член-кореспондент АН України
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ оглядач, завідуючий відділом культури
Леонід САМОЙЛЕНКО заступник головного редактора
Борис СИДОРЕНКО заступник головного редактора
Анатолій СОЛОНСЬКИЙ редактор відділу кореспондентської мережі
Віталій СУДДЯ відповідальний секретар

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Засновник — Верховна Рада України.

Адреса редакції: 252047 Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ:
Для довідок — 441-89-61, 441-89-46
телефакс — 224-72-54
Відділ реклами — 441-89-44

Редакція розглядає рукописи, подані в першому примірнику машинопису.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

Залишаємо за собою право виправляти мову і скорочувати матеріали.

Рукописів не повертаємо.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Пересиланням скарг у різні інстанції редакція не займається.

Звертайтеся, будь ласка, безпосередньо до відповідних органів влади.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Індекс 60955

Загальний тираж 389.079.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047 Київ, проспект Перемоги, 50.

Зак. 0311070.

1 2 3 4 5 6 7 8 9